

สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขบุรี เขต 2

CAUSES OF AGGRESSIVE BEHAVIORS OF THE STUDENTS
IN THE EDUCATIONAL OPPORTUNITY EXTENSION
SCHOOLS UNDER BURIRAM EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 2

วิทยานิพนธ์
ของ
สกุณา คาศรี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ชื่อเรื่อง	สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2		
ผู้วิจัย	สกุณา คาศรี		
กรรมการผู้ควบคุม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิราณี จุโฑปะมา		ประธานกรรมการ
	รองศาสตราจารย์มาลิณี จุโฑปะมา		กรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง กาญจนการุณ		กรรมการ
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา	การบริหารการศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 โดยมีขอบเขตของสาเหตุ 4 ด้าน คือ สาเหตุจากตัวนักเรียน สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว สาเหตุจากสภาพในโรงเรียน และสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม จำแนกตามสถานภาพของบุคคล และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 จำนวน 80 คน และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จำนวน 332 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน แล้วทำการสุ่มแบ่งชั้นตามสัดส่วน แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มี 3 ลักษณะ เป็นแบบเลือกตอบ แบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบปลายเปิด ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม มีค่า 1.75 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9675 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Independent Samples t-test การวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา และสาเหตุจากตัวนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพของบุคคล พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ปรากฏว่า มีความคิดเห็นจำนวนมากที่สุด คือ ผู้ปกครองขาดจิตสำนึก และความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาพฤติกรรม รองลงมา คือ ไม่ได้รับการดูแล และเอาใจใส่ ขาดความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัว และทุกฝ่ายขาดความร่วมมือกันในการช่วยเหลือและแก้ไขอย่างจริงจัง

TITLE	Causes of Aggressive Behaviors of the Students in the Educational Opportunity Extension Schools under Buriram Educational Service Area Office 2		
AUTHOR	Sakuna Dasri		
ADVISORS	Assistant Professor Dr.Siranee Chutopama	Thesis Advisor	
	Associate Professor Malinee Chutopama	Co - advisor	
	Assistant Professor Prakong Kanjanakaroon	Co - advisor	
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2012

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the causes of aggressive behaviors of the students in the educational opportunity extension schools under Buriram Educational Service Area Office 2. The scopes of the causes of the student were divided into 4 causes : students, family, school environment and social surroundings, classified by status and school sizes. The subjects were 80 school administrators and 332 teachers, selected by using the Table of Krejcie & Morgan, stratified random sampling, and simple random sampling, respectively. The research instrument was a questionnaire including check list, rating scale, and open-ended form with the discrimination index at least 1.75, and reliability of .9675. The collected data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and independent samples t-test. The results were as follows:

1. The opinions of the school administrators and teachers concerning the aggressive behaviors of students classified by status in overall were at moderate level. When considering each aspect, it was found that the cause from social environment was at a high level while the causes from family, school environment, and students were at moderate level, respectively.

2. The comparative analysis of the opinions of the school administrators and teachers concerning the aggressive behaviors of students, classified by status in overall was not different. When considering each aspect, it was found that the cause from

social environment was statistically significant difference at .05 level. In contrast, the rest aspects were not different.

3. The comparative analysis of the opinions of the school administrators and teachers concerning the aggressive behaviors of students classified by the school sizes in overall and each aspect was not different.

4. The comments and suggestions of the school administrators and teachers concerning the aggressive behaviors of students showed that most of them think that the first cause was parents lacked awareness and responsibility in solving the problems, and the second cause was the students were lacked of care, love, and warmth from their family, and the relevant people lacked of the cooperation in the assistance and correcting seriously.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัย ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริณี จุโทปะมา ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ มาลีณี จุโทปะมา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประคอง กาญจนการุณ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนเรียบร้อย ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประกิจ จันทะเคียน และ ดร.สุรัชย์ ปิยานุกุล กรรมการควบคุมการสอบวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์ ผู้ตรวจภาษาอังกฤษและรูปแบบวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณ ดร.นฤมล สมคุณา ผู้ตรวจภาษาไทยและรูปแบบวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้เอื้ออำนวยความสะดวกในการประสานงาน การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ นายสุวรรณ ภาณี ผู้อำนวยการโรงเรียน บ้านแสงโตน วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นางกัญญาภรณ์ นุชวงษ์ ตำแหน่งครู โรงเรียนประโคนชัยวิทยา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นางสุนันทา พวงไพบุลย์ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัย

ขอขอบคุณสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ให้ความอนุเคราะห์แจ้งผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้กรุณาตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ คณาจารย์ และผู้มีส่วนในการช่วยเหลือเกื้อกูล และให้กำลังใจ ในการศึกษาแก่ผู้วิจัย

สกุณา ศาสตร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
พฤติกรรมก้าวร้าว.....	6
ความหมายของพฤติกรรม.....	6
ความสำคัญของการศึกษาพฤติกรรม.....	8
ลักษณะของพฤติกรรมก้าวร้าว.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	10
สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าว.....	16
แนวทางการดำเนินการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
งานวิจัยในประเทศ.....	27
งานวิจัยต่างประเทศ.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	67
วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	73
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	73
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป.....	75
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	83
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย หนังสือขอความอนุเคราะห์ แจกแบบสอบถาม.....	84
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	90
ภาคผนวก ค คำอำนาจจำแนกแบบสอบถาม.....	96
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม.....	100
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	104

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งและขนาดโรงเรียน.....	35
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	36
3 จำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพและขนาดของโรงเรียน.....	44
4 คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยรวม และรายด้าน.....	45
5 คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากตัวนักเรียน โดยรวม และรายข้อ	46
6 คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว โดยรวม และรายข้อ.....	47
7 คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา โดยรวม และรายข้อ.....	49
8 คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยรวม และรายข้อ.....	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากตัวนักเรียน โดยรวม และรายชื่อ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	62
16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว โดยรวม และรายชื่อ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	63
17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา โดยรวม และรายชื่อ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	64
18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยรวม และรายชื่อ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	65
19 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน	66

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสโลกาภิวัตน์ที่มาพร้อมกับวัฒนธรรมต่างชาติ กระบวนทัศน์ใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นการแข่งขันแบบระบบเศรษฐกิจเสรีที่ใช้ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือ ลักษณะของกระแสโลกาภิวัตน์ที่วุ่นวายก่อให้เกิดความได้เปรียบแก่ประเทศที่พัฒนาแล้ว และเกิดความเสียเปรียบกับประเทศที่ยังขาดการเตรียมพร้อมที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ เป็นส่วนซึ่งสร้างปัญหาทั้งระบบให้กับสังคมไทย ซึ่งถูกกระทบอย่างรุนแรงจากกระแสวัตถุนิยมและวัฒนธรรมการบริโภค มีผลต่อคุณธรรม จริยธรรมของประชาชน จนเป็นปัญหาทางสังคมเป็นทวีคูณ

การศึกษาในปัจจุบัน ดังเห็นได้ว่า การศึกษาในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลง ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มุ่งพัฒนาคนและสังคมไทย จึงกำหนดว่า ผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา ทุกฝ่าย ทั้งบิดา มารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ผู้บริหาร ทั้งภาครัฐ และเอกชน ต้องร่วมกันจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ มีความสมดุลทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 1)

การปฏิรูปการศึกษาตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้น การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับข้อมูล สารสนเทศ ในแต่ละระดับชั้น สถานศึกษาและชุมชนพึงระลึกร่วมกันว่า สภาพการเปลี่ยนแปลงของข้อมูล สารสนเทศที่เป็นไปอย่างฉับไวตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมมนุษย์นั้น มีทั้งประโยชน์และโทษ (พระราชวรณีย์. 2541 : ไม่มีเลขหน้า) ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีและผลเสียทั้งต่อตัวเด็ก ผู้ใหญ่ ชุมชนที่เกี่ยวข้องกันในสังคมระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่งผลกระทบต่อผู้ที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้อะไร เห็น อยากลอง และลอกเลียนแบบ โดยขาดกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล จึงทำให้การแสดงออกของพฤติกรรมบางอย่างแสดงออกในรูปแบบที่ไม่เหมาะสม เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง ซึ่งถือได้ว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นปัญหาสังคมที่จำเป็นต้องมีการแก้ไขเร่งด่วน

สถานการณ์ในปัจจุบันกำลังเกิดวิกฤติทางสังคม วัฒนธรรมและศีลธรรม ทำให้เด็กเยาวชนในวัยเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ อาทิ ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง หนีเรียน ดิฉินเสพติด เล่นการพนัน เที่ยวกลางคืน มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ขาดคุณธรรมจริยธรรม และผลการเรียน

ตกต่ำ (พิบูล สีหาพงษ์. 2546 : 25) สถาบันทางการศึกษา มีบทบาท และหน้าที่โดยตรงต่อการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในสังกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียน หรือสถานศึกษาเป็นสถาบันทางการศึกษาที่มีส่วนสำคัญในการสร้างเสริมพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของสังคมให้แก่ นักเรียน เพราะนอกจากจะมีภารกิจหลัก คือการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว ยังมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการดูแลป้องกันและควบคุมแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน วางแนวทางให้นักเรียนมีการปรับตัวที่ดี จึงจะทำให้สามารถลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในด้านความประพฤติของนักเรียนได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ มีความสมดุลทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 1)

พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในปัจจุบันทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น เห็นได้จากข่าวสารทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือสื่อเทคโนโลยีอื่น และข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อ หรือสิ่งพิมพ์เหล่านี้ที่ส่งผลกระทบต่อเด็กในด้านพฤติกรรม ซึ่งผู้รับหรือลอกเลียนแบบในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมก็จะทำให้แสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ บางกลุ่มก็แสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรงไม่เฉพาะกับกลุ่มที่เป็นวัยรุ่น แต่อาจรวมไปถึงวัยเด็กด้วย เมื่อพิจารณาตามความเห็นของบุคคลต่าง ๆ จากสาเหตุที่กล่าวมา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน คือ ปัจจัยจากตัวนักเรียน และปัจจัยจากสภาพแวดล้อม ปัจจัยจากตัวนักเรียน แยกเป็น 2 อย่าง คือ จากสภาพของนักเรียน และจากวัยของนักเรียน ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม แยกเป็น 3 อย่าง คือ สภาพแวดล้อมในครอบครัว สภาพแวดล้อมใน โรงเรียน สภาพสังคมทั่วไป (ประสาร ทิพย์ธารา. 2533 : 86 – 98)

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 มีความสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการบริหาร การพัฒนา การดำเนินงานการช่วยเหลือนักเรียน และการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้นักเรียนเป็นคนที่มีความรู้ และเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมในอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประธมศึกษามุริรัมย์ เขต 2

2. เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
2. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร และครู ในการกำหนดวิธีการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
3. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการกำหนดเป้าหมายและแผนพัฒนาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จึงขอกำหนดขอบเขตเป็น 4 ด้าน ดังนี้ (สุรศักดิ์ กติพงษ์ธาดา. 2548 : 22-24)

- 1.1 สาเหตุจากตัวนักเรียน
- 1.2 สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว
- 1.3 สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา
- 1.4 สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำนวน 80 โรงเรียน ผู้บริหาร 80 คน ครู 1,326 คน รวมทั้งสิ้น 1,406 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร โดยใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนครู โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ครูจำนวน 332 คน และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วน (Stratified Random Sampling)

(ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 113-119) แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 412 คน

3. ตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 สถานภาพตำแหน่ง

3.1.1.1 ผู้บริหาร

3.1.1.2 ครู

3.1.2 ขนาดของโรงเรียน

3.1.2.1 โรงเรียนขนาดกลาง

3.1.2.2 โรงเรียนขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่ให้ความเคารพต่อผู้อาวุโสกว่า ไม่ให้เกียรติต่อสถานที่ มีเรื่องชกต่อยเป็นประจำ รังแกผู้ที่มีกำลังน้อยกว่า และเป็นผู้ที่ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ และขกพวกตีกัน

2. สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง องค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องที่ทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งกำหนดขอบเขต 4 ด้าน ดังนี้

2.1 สาเหตุจากตัวนักเรียน หมายถึง ตัวนักเรียนเป็นผู้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งมีสาเหตุมาจากสภาพร่างกาย อาจเนื่องมาจากลักษณะทางพันธุกรรม ความสมบูรณ์ของร่างกายและสมอง ซึ่งอาจเกิดตั้งแต่กำเนิดหรือเกิดขึ้นภายหลังการเจริญเติบโต เช่น สติปัญญา ร่างกายผิดปกติ สุขภาพอ่อนแอ มีโรคประจำตัว เป็นต้น และสาเหตุจากสภาพจิตใจ อาจเนื่องมาจากการขาดการสนองตอบความต้องการของสังคมและอารมณ์ เช่น ความท้อแท้ ซึมเศร้า เหม่อลอย เป็นต้น

2.2 สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว หมายถึง สภาพครอบครัวแตกแยก สัมพันธภาพในครอบครัว วิธีการอบรมเลี้ยงดู บิดา/มารดาตี้มเหว้า บิดา/มารดาเป็นนักการพนัน ฐานะทางครอบครัว บิดามารดาไปประกอบอาชีพที่ถิ่นฐานอื่น และนักเรียนเรียนหนังสือและประกอบอาชีพนอกเวลาเรียนด้วย

2.3 สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา หมายถึง สาเหตุทางอ้อมที่ทำให้เด็กแสดง พฤติกรรมก้าวร้าว เช่น ครูไม่เตรียมการสอน ไม่ให้ความสนใจ การทำโทษที่รุนแรง ควบคุม อารมณ์ไม่ได้ การคบเพื่อน สภาพห้องเรียน ระเบียบวินัยในโรงเรียน และบรรยากาศการเรียน การสอน

2.4 สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม หมายถึง สภาพเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ชุมชน สังคม สถานบริการ สื่อมวลชน วัฒนธรรม สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งอบายมุข ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ อารยธรรมตะวันตก ค่านิยม และทัศนคติทางสังคม

3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือปฏิบัติราชการแทน ผู้อำนวยการโรงเรียน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา บุรีรัมย์ เขต 2

4. ครู หมายถึง ผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

5. นักเรียน หมายถึง ผู้กำลังศึกษาอยู่ใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

6. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง ขนาดของ โรงเรียนใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการ แบ่งเป็น 2 ขนาด (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์, 2545 : 10)

6.1 โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 – 300 คน

6.2 โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยสาเหตุที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. พฤติกรรมก้าวร้าว

1.1 ความหมายของพฤติกรรม

1.2 ความสำคัญของการศึกษาพฤติกรรม

1.3 ลักษณะของพฤติกรรมก้าวร้าว

1.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

2. สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าว

3. แนวทางการดำเนินการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

พฤติกรรมก้าวร้าว

ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมดังต่อไปนี้

ความหมายของพฤติกรรม

กันยา สุวรรณแสง (2540 : 92) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง กิริยา อาการ บทบาท ลีลา ท่าที การประพฤติ ปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งใน 5 ทวาร คือ โสตสัมผัส จักขุสัมผัส ชิวหาสัมผัส สัมผัส และทางผิวหนัง เป็นต้น

ปรีชา วิหคโค (2540 : 5) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ ไม่ว่าจะการกระทำนั้นผู้กระทำจะทำได้รู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และไม่ว่าการกระทำนั้นจะพึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540 : 35) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ การแสดงออกของบุคคลในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ ได้ยินได้ และวัดได้ด้วยเครื่องมือที่เป็นปรนัย

สวางน สุทธิเลิศอรุณ (2543 : 5) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ ทั้งด้านกายกรรม วาจกรรมและมโนกรรม โดยรู้หรือไม่รู้สำนึก ทั้งที่สังเกตได้และไม่อาจสังเกตได้

นันทยา คงประพันธ์ (2543 : 15) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลต่อสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด หรือมีสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ โดยการกระทำนั้น เป็นไปอย่างรู้ตัว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้ตัว อาจเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ ถึงแม้บุคคลอื่นสามารถสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม แต่สามารถใช้เครื่องมือทดสอบได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2544 : 768) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

ธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม (2547 : 12) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ ปฏิกริยาหรือการแสดงออกของบุคคลที่มนุษย์กระทำต้องมีสาเหตุและมีจุดมุ่งหมาย ในการกระทำนั้น และเป็นไปอย่างใคร่ครวญมาแล้วหรือเป็นไปอย่างไม่รู้สึกรู้ตัว ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์หรือจากรายงาน ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตเห็นได้หรือไม่

มะลิวัลย์ เฟิงประโคน (2548 : 9-10) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ได้กระทำไปทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว การกระทำนั้นอาจจะมีทั้งการกระทำที่ดีและไม่ดีในลักษณะที่ผู้อื่นจะสามารถสังเกตการกระทำนั้นๆ ได้หรือไม่ก็ตาม จึงเป็นกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม เช่น การกระทำ การตอบโต้กับสิ่งแวดล้อม และกิจกรรมภายในจิตใจที่เป็นนามธรรม เช่น ความคิดและความรู้สึก แรงจูงใจ การตัดสินใจ จินตนาการ ทักษะคิด และค่านิยม เป็นต้น

วินิรณี ทักษะเทพ (2549 : 3) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกสิ่งทุกอย่างของมนุษย์ และสัตว์เพื่อตอบสนองสิ่งเร้าที่มาจากกระตุ้น ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด และความต้องการต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งการกระทำที่สามารถสังเกตได้โดยตรง เช่น การเดิน การนั่ง และที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงและ ไม่มีเครื่องมือวัด แต่สามารถรู้ได้ โดยใช้วิธีสังเกตทางอ้อม คือ ดูจากพฤติกรรมภายนอกเพื่ออ้างอิงไปถึงพฤติกรรมที่ซ่อนอยู่ภายใน พฤติกรรมเหล่านี้ เช่น อารมณ์ ความคิด ความรู้สึก การรับรู้ เป็นต้น

เคแกน และซีกัลป์ (Kagan & Segal. 1992 : 5-6) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างมากมายที่เป็นกรกระทำของร่างกายภายในแต่ละวัน โดยเริ่มตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้า เขยิบคางเขนขา แต่งตัว และกินอาหารเช้า ไม่เพียงแต่เท่านั้น ยังมีการกระทำอีกมากมายจนกระทั่งเราไปที่เตียงนอน และนอนหลับ นั้นหมายความว่าตลอดวันหนึ่งที่ผ่านมาเราจะต้อง เดิน พุด เรียน ทำงาน เล่น หัวเราะ หรือแม้แต่ร้องไห้

ซิมบาร์โด และเกอร์ริก (Zimbardo & Gerrig, 1996 : 4) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสถานการณ์ต่าง ๆ การกระทำของมนุษย์ดังกล่าว อาจสังเกตเห็นได้ชัดเจน ได้แก่ การกระทำทางกาย เช่น การยืน เดิน นั่ง นอนและการติดต่อกัน

จากความหมายที่กล่าวมา พอจะสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะต่าง ๆ ทั้งในลักษณะที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม โดยการแสดงออกทางความรู้สึก อารมณ์ กริยา วาจา และท่าทาง

ความสำคัญของการศึกษาพฤติกรรม

ได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาพฤติกรรมดังต่อไปนี้

วินิรณี ทศนะเทพ (2549 : 3 - 4) ให้ความสำคัญของการศึกษาพฤติกรรมไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้ศึกษาเกิดความเข้าใจตนเอง คือ จากการศึกษาธรรมชาติพฤติกรรมของมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้ศึกษาเกิดความเข้าใจตนเองไปด้วย จากความเข้าใจตนเองก็นำไปสู่การยอมรับตนเอง และได้แนวทางปรับตน พัฒนาตน เลือกเส้นทางชีวิตที่เหมาะสมแก่ตน

2. ช่วยผู้ศึกษาเกิดความเข้าใจผู้อื่น คือ ความรู้ด้วยพฤติกรรมอันเป็นข้อสรุปจากคนส่วนใหญ่ ช่วยเป็นแนวทางเข้าใจบุคคลใกล้ตัวและผู้แวดล้อม ช่วยให้ออมรับข้อดี ข้อจำกัด ของกันและกัน ช่วยให้เกิดความเข้าใจ ยอมรับ มีสัมพันธภาพที่ดีและช่วยให้การจัดวางตัวบุคคล ได้เหมาะสมขึ้น

3. ช่วยบรรเทาปัญหาสังคม คือ เรื่องปัญหาสังคมอันมีปัจจัยหลายประการนั้น ปัจจัยของปัญหาสังคมที่สำคัญมากส่วนหนึ่งมาจากปัญหาพฤติกรรมของบุคคลในสังคม อาจจะเป็นปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาเบี่ยงเบนทางเพศ ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าว ลักข โมย ความเชื่อที่ผิด การลอกเลียนแบบที่ไม่เหมาะสม ความรุนแรงของพฤติกรรมเชิงลบ ฯลฯ ซึ่งความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมจะช่วยให้แนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม การปรับตัวของบุคคล เป็นต้น

4. ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพของชีวิต คือ จากความเข้าใจในอิทธิพลของพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมต่อพฤติกรรม ช่วยให้ผู้ศึกษารู้จักเลือกปรับและปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมเพื่อพัฒนาตนทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ช่วยให้เข้าใจธรรมชาติภายในตน เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นแนวทางสู่การเสริมสร้างพัฒนาตนและบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมเฉพาะรายต่อไป

สรุปได้ว่า การศึกษาพฤติกรรม โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การเข้าใจ การเข้าถึง และการรู้ทันวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน จึงมีความสำคัญได้ดังนี้

1. ช่วยให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างถูกวิธี คือ การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นการอบรมเลี้ยงดูบุตรด้วยการใช้เหตุและผล จะทำให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบ และเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ใช้วิธีการเลี้ยงดูแบบ อัดดาธิปไตย คือ เข้มงวดกดขี่จนเกินไป เด็กจะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หรือใช้วิธีการเลี้ยงดูแบบตามใจ การเลี้ยงดูแบบทนุณอมมากเกินไปจะทำให้เด็กไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตัวเองได้ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือทอดทิ้ง เด็กมักจะแสดงความเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่น
2. ช่วยให้เข้าใจธรรมชาติของวัยรุ่น ยอมรับผู้อื่น และมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน
3. ช่วยให้วัยรุ่นมีความพร้อมที่จะรับข่าวสารในทุกรูปแบบ จากอิทธิพลของสื่อมวลชน ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรมและวิถีชีวิต
4. ช่วยลดปัญหาสังคม ที่เกิดจากการแสดงออกของพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสม หรือไม่สมควร

ลักษณะของพฤติกรรมก้าวร้าว

ได้มีผู้กล่าวถึงลักษณะของพฤติกรรมดังต่อไปนี้

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540 : 29) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าว เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับปัญหาการแสดงออกในทางก้าวร้าวต่อต้านสังคม อันเป็นเหตุทำให้เกิดความขัดแย้งกับเพื่อน ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีอำนาจอื่น ๆ แม้กระทั่งผู้ปกครองของเขเองก็ตาม พฤติกรรมเช่นนี้อาจจะเห็นได้จากการชกต่อย การไม่เชื่อฟัง การรบกวนผู้อื่น การทำลายของ การเรียกร้องความสนใจ ขี้ฉ้อฉล ขี้โกง ใ้ภาษาที่หยาบคาย ตลอดจนชอบแสดงตัวเป็นเจ้านาย เด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมในลักษณะนี้ นอกจากจะแสดงพฤติกรรมที่เป็นการรบกวนผู้อื่นแล้ว ตนเองยังไม่รู้ดีกว่าพฤติกรรมที่ตนกำลังทำอยู่นั้น มีผลกระทบต่อบุคคลอื่น อีกทั้งยังไม่รู้ว่า ตนเองกระทำความผิดอีกด้วย

ธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม (2547 : 12) สรุปลักษณะพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น มีดังนี้

1. ประพฤติคนเกรบ่อย ๆ เช่น ลักขโมย ไร่ที่อยู่ ดิฉลาดให้โทษ
2. ประพฤติผิดปกติทางเพศ ตั้งครรภ์ ข่มขืน การชอบเพศเดียวกัน
3. สติปัญญาดี แต่การเรียนตกต่ำ
4. มีอารมณ์ผิดปกติบ่อย ๆ เช่น เสรีซึม นอนไม่หลับ เบื่ออาหาร น้ำหนักลด รู้สึกหลงลืมสับสน
5. พยายามหนีสังคม ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยเป็นมาก่อน
6. ผิดปกติทางจิต เช่น หลงผิด ประสาทหลอน เห็นภาพและได้ยินเสียงแปลก ๆ

วินิรณี ทศนะเทพ (2549 : 117) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการแสดงออกอย่างก้าวร้าว (Aggressive Behavior) เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงการคุกคามสิทธิของผู้อื่น โดยการแสดงออกซึ่งความคิด ความรู้สึก และความเชื่อในการเอาชนะ ทำให้ผู้อื่นเสียหายหรือลดความสำคัญลง พฤติกรรมการแสดงออกอย่างก้าวร้าวเป็นการแสดงออกซึ่งภาษาหรือท่าทางที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ พฤติกรรมเช่นนี้ มักสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ผู้ที่สนทนาหรือปฏิสัมพันธ์ด้วย บุคคลประเภทนี้มีเจตคติต่อชีวิตแบบ I'm O.K. You're not O.K.

สรุปได้ว่า พฤติกรรมก้าวร้าว คือ พฤติกรรมที่แสดงออกทางกาย วาจา และใจ ที่ไม่เหมาะสม สร้างความไม่พึงพอใจแก่บุคคลอื่น ขัดต่อหลักธรรม กฎหมายและกฎระเบียบของสังคม เช่น การตะโกน การตะคอก ข่มขู่ อดคิด การทำลายข้าวของ การลักขโมย การเล่นที่ก่อให้เกิดเสียงดังน่ารำคาญ การทะเลาะวิวาท การใช้ภาษาหยาบคาย การแสดงอาการทำร้ายร่างกายผู้ใดมากกว่า การไม่ให้ความเคารพผู้อื่นว่า เป็นคน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

ได้มีผู้กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมดังต่อไปนี้

ทฤษฎีบุคลิกภาพ

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และคนอื่นๆ (2544 : 250) ได้กล่าวถึงทฤษฎีบุคลิกภาพตามความเห็นของแอดเลอร์ (Adler) พฤติกรรมของบุคลิกภาพของมนุษย์ได้รับการเร่งเร้าจากลักษณะสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกันหรือพฤติกรรมทางสังคม แนวคิดในเรื่องประสบการณ์ในวัยเด็ก แอดเลอร์ เสนอข้อคิดเห็นว่าในเด็ก 3 ประเภท ที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีปัญหา คือ เด็กที่มีปมด้อย เด็กที่ถูกเอาใจจนเสียเด็ก และเด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กที่มีปมด้อยจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความพึงใจว่าตนเองเป็นผู้มีเคราะห์กรรมต้องพบกับความล้มเหลวตลอดเวลา เด็กที่ถูกเอาใจจนเสียเด็กเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่มักเอาแต่ใจตนเอง เป็นบุคคลเห็นแก่ตัวจ้องอยากเป็นนายอยู่เหนือทุกคน และทุกเวลาคอยแต่เป็นผู้รับ ไม่รู้จักเป็นผู้ให้ เด็กที่ถูกทอดทิ้งมักมีความรู้สึกว่าจะอยากแก้แค้นสังคม และผู้อื่นอยู่ในส่วนลึกของจิตใจตลอดเวลาจากแนวคิดของอัลสพอร์ทและแอดเลอร์ ได้เน้นถึงอิทธิพลของสังคมและวัฒนธรรมที่มีต่อการหล่อหลอมพฤติกรรม และบุคลิกภาพของบุคคล

ทฤษฎีว่าด้วยสาเหตุทางจิตใจ (Psychogenic Theory)

รังสรรค์ แสงสุข และคนอื่นๆ (2544 : 249-250) ได้กล่าวถึงทฤษฎีว่าด้วยสาเหตุทางจิตใจของ คอฟแมน (Caufman) จากประสบการณ์เด็กที่ทำผิด ที่ผ่านมามีความรู้สึกด้านจิตใจ และนิสัยใจคอของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ โดยสรุปย่อ ๆ ว่าเด็กที่กระทำผิดนั้นมีผลมาจาก

1. ขาดการอบรมจากพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ตาย หรือมีสภาพบ้านแตก หรือไม่อบรมลูก เพียงพอจึงทำให้จิตใจเด็กแข็งกระด้าง

2. มีการพัฒนาการทางเพศที่ทำให้ไม่สบายใจ หรือเป็นทุกข์
3. ความเห็นแก่ตัว จากสาเหตุดังกล่าวนี้ นักจิตวิทยาเห็นว่า เด็กเหล่านี้จะมองโลก

ในแง่ร้าย เพราะรู้สึกว่าคุณเองได้รับการดูถูกจากสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนน้อย ชอบระราน ชอบการต่อสู้ ชอบยกตัวเอง และมีความรู้สึกกระวนกระวายใจ เด็กเหล่านี้จะมีความรู้สึกว่าเป็นชีวิตของเขาไม่เคยได้รับสิ่งที่เขาปรารถนา

ทฤษฎีวัฒนธรรมย่อย (Subcultures Theory)

รังสรรค์ แสงสุข และคนอื่น ๆ (2544 : 251-252) ได้กล่าวถึงทฤษฎีวัฒนธรรมย่อยของ โคเฮน (Cohen) ได้อธิบายว่า การปฏิบัติของเด็กอาจจะขัดแย้งกับแนวทางของผู้ใหญ่ในสังคมนั้น กล่าวคือ เด็กเหล่านี้จะเรียนรู้เฉพาะวัฒนธรรมย่อยของพวกตน เช่น สำนวน การสนทนา การแต่งกาย การไว้ทรงผม หรือการแสดงดนตรี เป็นต้น วัฒนธรรมย่อยของพวกเด็กเหล่านี้ อาจจะขัดแย้งกับทัศนคติของผู้ใหญ่ กลุ่มเด็กพวกนี้จึงเกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมส่วนใหญ่ของสังคม เมื่อเป็นเช่นนี้กลุ่มเด็กจึงเข้ามารวมกลุ่มกันและจะสร้างแบบแผนแห่งพฤติกรรมของตนขึ้นมาซึ่งพวกเขาคิดว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ วัฒนธรรมย่อยของเด็กเหล่านี้มิได้มุ่งแสวงหาผลประโยชน์จากการกระทำหรือพฤติกรรมของตนแต่มุ่งแสดงให้กลุ่มเด็กด้วยกันเห็นว่าตนนั้นเป็นคนเก่งหรือเป็นคนมีความสามารถ เพื่อจะได้รับการยกย่องจากบรรดาเพื่อนในกลุ่มของตน เช่น การตั้งตนเป็นหัวหน้าแก๊ง และมีฉายาเรียก ซึ่งเป็นที่รู้จักในหมู่ของพวกตน การกระทำผิดของเด็กวัยรุ่น เป็นการตอบสนองต่อปัญหาของเด็กแต่ละบุคคล ซึ่งคนเราเกิดมาต้องมีปัญหาดูด้วยกันทั้งนั้น ถ้าครอบครัวเข้มงวดควบคุมกับเด็กมากเกินไป เด็กจะหาทางออกโดยการไปพบปะเข้ากับกลุ่มเพื่อนฝูงนอกบ้าน แล้วช่วยกันสร้างแบบแผนพฤติกรรมขึ้นมาใหม่ เพื่อแก้ปัญหาของตนเอง และแบบแผนของพฤติกรรมเช่นนี้จะถ่ายทอดสืบต่อกัน ไปจากเด็กคนหนึ่ง ที่เข้าร่วมกับกลุ่ม ในทางจิตวิทยาเด็กวัยรุ่นที่มีปัญหามักชอบก้าวร้าว ทำลายสิ่งของ หรือพอใจที่จะเห็นผู้อื่นรับความเดือดร้อน และพอใจที่จะฝ่าฝืนระเบียบของสังคม ดังนั้นในวัฒนธรรมย่อยของเด็กพฤติกรรมของเขาจะมีแนวโน้มที่จะต่อต้านระเบียบแบบแผนของสังคม

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg Theory)

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543 : 32-39) ได้กล่าวถึงทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ได้แบ่งขั้นตอนการพัฒนาการทางจริยธรรมไว้เป็น 6 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ ขั้นนี้เริ่มตั้งแต่เด็กแรกเกิดจนถึงอายุประมาณ 7 ปี ซึ่งชอบใช้หลักการหลีกเลี่ยงมิให้ได้รับ โทษ และจะเลือกกระทำในทางที่จะเกิดประโยชน์แก่ตนเองมากกว่า เด็กระยะนี้เข้าใจความดีว่าหมายถึงสิ่งที่ทำแล้วไม่ถูกลงโทษหรือถูกตำหนิ เช่น เด็กยอมทำการบ้าน

เพราะกลัวครูทำโทษ เป็นต้น ส่วนการตัดสินใจว่าจะอะไรถูกอะไรผิดเด็กจะมองที่ผลของการกระทำว่า ถ้าเสียหายมากก็ตัดสินใจว่าการกระทำนั้นผิด ไม่ได้มองที่สาเหตุของการกระทำ

2. ขั้นการแสวงหารางวัล อายุ 7-10 ปี ขั้นนี้เด็กจะค่อย ๆ เน้นความสำคัญของการได้รับรางวัลและคำชมเชย การสัญญาจะให้รางวัลจึงเป็นแรงจูงใจให้เด็กกระทำความคิดได้มากกว่าการกลัวหรือขู่ว่าจะลงโทษ เช่น เด็กจะช่วยพ่อแม่ทำงานเพื่อได้รับคำชมเชย จริยธรรมของบุคคลในขั้นนี้จะเน้นในด้านการรับคำชมเชย และรางวัลกว่าในการถูกลงโทษ

3. ขั้นการทำตามเพื่อน อายุ 10-13 ปี ขั้นนี้เด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น จะให้ความสำคัญแก่กลุ่มเพื่อนมาก ต้องการให้กลุ่มยอมรับจึงทำตามบุคคลที่ตนเห็นว่าดีงาม คือ เอาอย่าง Good boy, nice girl เด็กวัยนี้ส่วนมากจะทำตามในสิ่งที่ตนตัดสินใจคนอื่นจะเห็นด้วย เพื่อให้เป็นที่ชอบพอของเพื่อนฝูงและเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน จริยธรรมของบุคคลในขั้นนี้เน้นหนักด้านการทำตามคนอื่นมากกว่าคำนึงถึงเรื่องการถูกลงโทษ และรางวัล

4. ขั้นการทำตามหน้าที่ อายุ 13-16 ปี เด็กวัยนี้จะมีความรู้และประสบการณ์ว่าแต่ละกลุ่มจะมีกฎเกณฑ์ให้สมาชิกยึดถือและเขาก็มีความเข้าใจในหน้าที่ของคนในกลุ่ม มีศรัทธาต่อกฎเกณฑ์ของกลุ่มมากพอสมควรเข้าใจบทบาทของผู้อื่น การกระทำที่ถูกต้องจะพิจารณาเพื่อกลุ่มและส่วนรวม จริยธรรมขั้นนี้เน้นเรื่องการกระทำตามหน้าที่ในหมู่คณะ ทำตามขนบธรรมเนียมประเพณีและศีลธรรมมากกว่าเรื่องการลงโทษ รางวัลและการทำตามเพื่อน

5. ขั้นการทำความสัญญา อายุ 16 ปีขึ้นไป ขั้นนี้บุคคลจะพยายามกระทำเพื่อหลบหลีกมิให้ถูกตราหน้าว่าเป็นคนขาดเหตุผล เป็นคนไม่แน่นอน คำว่าการทำตามสัญญาของบุคคลในขั้นนี้หมายถึงการทำตามที่ตกลงหรือให้สัญญาไว้กับผู้อื่นแม้พยายามที่จะวิดรอนสิทธิของผู้อื่น เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว มีความเคารพตนเองและต้องการให้ผู้อื่นเคารพตนเองด้วย

6. ขั้นหลักอุดมคติสากล ขั้นนี้เกิดกับวัยผู้ใหญ่ บุคคลในขั้นนี้จะมีอุดมคติหรือคุณธรรมประจำใจ เช่น ยึดหลักหิริ โอตตัปปะ ซึ่งมีความละเอียดแก่ใจตนเองในการที่จะกระทำชั่วและเกรงกลัวต่อบาป และเป็นบุคคลที่เสียสละเพื่อสังคมอย่างแท้จริง เช่น คานธี เป็นต้น

โคลเบอร์ก (Kohlberg) เชื่อว่า พัฒนาการของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม จะดำเนินไปตามขั้นตอน จากขั้นที่หนึ่งเรื่อยไปจนถึงขั้นที่หก จะข้ามขั้นมิได้ และพัฒนาการอาจจะชะงักอยู่ในขั้นใดขั้นหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญาและเหตุการณ์ทางสังคม ผู้ใหญ่ส่วนมากจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมถึงขั้นที่สี่เท่านั้น

ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow Hierarchical Theory of Motivation)

สุวัทนา เวชมานิกกุล (2543 : 89-98) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์

ความต้องการของคนจะเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการงูใจ ความต้องการเหล่านี้อาจจะแยกเป็นประเภทได้ในแนวทางต่าง ๆ กัน นักจิตวิทยาได้ให้ข้อเสนอแนะว่าความต้องการของคนอาจจะแบ่งออกได้เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs)

ความต้องการทางด้านร่างกายเป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการในเรื่องของอาหาร น้ำ และความต้องการทางเพศ ความต้องการด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้รับการตอบสนองเลย Maslow ได้ชี้ให้เห็นว่าบุคคลใดก็ตามที่ยังอยู่ในภาวะการขาดแคลนอาหาร ความปลอดภัย การเข้าสังคมและควมมีชื่อเสียงแล้ว บุคคลนั้นจะมีความต้องการในเรื่องอาหารมากกว่าสิ่งอื่นใด

ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (Safety Needs)

ความต้องการที่อยู่ในระดับสูงขึ้นไปจะมีความสำคัญก็ต่อเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการทางด้านความปลอดภัยจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับร่างกาย ความเจ็บป่วย และความสูญเสียทางเศรษฐกิจ

ความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs)

เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายและความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการทางด้านสังคมจะเริ่มเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน คนมีนิสัยชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นความต้องการเกี่ยวกับการอยู่รวมกันและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มของสังคมเสมอ คนต้องการเพื่อนไม่ว่าจะเป็นเพื่อนบ้านหรือเพื่อนร่วมงาน

ความต้องการที่จะมีฐานเด่นหรือมีชื่อเสียง (Esteem Needs)

ความต้องการด้านนี้เป็นความต้องการระดับสูงเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเองในเรื่องของความรู้ความสามารถ มีความต้องการให้บุคคลอื่นยกย่อง สรรเสริญ และความต้องการด้านสถานภาพทางสังคม เป็นต้น

ความต้องการความหวังในชีวิต (Self Actualization Needs)

ความต้องการประเภทนี้เป็นความต้องการระดับสูงสุด เป็นความต้องการที่อยากจะให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความคิดของตนเองเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่มีการพิจารณาถึงบทบาทของเขาในชีวิตจะเป็นอย่างไร บุคคลผู้นั้นจะผลักดันชีวิตของเขาเองให้เป็นไปในทางที่ดีที่สุดที่เขาคาดหมายไว้ และย่อมจะขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของเขาด้วย เมื่อเขาต้องการให้เป็นอะไรเขาจะพยายามเป็นให้ได้

จากทฤษฎีลำดับขั้นตามความต้องการของมาสโลว์ (Maslow) ที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า ความต้องการของคนเคลื่อนจากความต้องการระดับต่ำไปหาความต้องการระดับสูงขึ้นไปเรื่อยๆ บ่อยครั้งแสดงว่าความต้องการระดับต่ำกว่าจะมีความสำคัญต่อบุคคลน้อยลง ความสัมพันธ์ของความต้องการต่างๆ เหล่านี้ ยังมีลักษณะความเกี่ยวข้องกัน คือ ไม่แยกจากกันโดยเด็ดขาด นั่นคือ เมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแต่ยังไม่เต็ม 100 เปอร์เซ็นต์ ความต้องการขั้นต่อไปก็อาจจะเริ่มขึ้นได้

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura's Social Learning Theory)

แบนดูรา (Bandura, 1977 : 79 ; อ้างถึงใน ชูชาติ สามารถกุล, 2550 : 16-17) ได้เสนอแนวคิดว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กส่วนใหญ่มาจากการเรียนรู้โดยการสังเกตและการลอกเลียนต้นแบบ (Imitation and Modeling) ที่เด็กได้ยินหรือได้เห็นคนอื่นกระทำ แบนดูราเชื่อว่าการลอกเลียนแบบเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ๆ ความสามารถและแนวโน้มของเด็กที่จะเลียนแบบผู้อื่น โดยการสังเกตแต่ความโน้มเอียงจะเลียนแบบหรือไม่ขึ้นกับการเลียนแบบบังเกิดผลได้อย่างไร ผู้ที่ไม่สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีอย่างสม่ำเสมอไม่สมควรจะเป็นครูหรือผู้ปลูกฝังจริยธรรมให้แก่เด็ก เด็กมักจะเลียนแบบคนใกล้ชิด คนที่รักและภูมิใจหรือเห็นว่าเป็นผู้มีอำนาจ มีความสามารถเป็นที่เลื่อมใส นอกจากนี้บุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคมยังเป็นต้นแบบที่เด็กอาจเลียนแบบ

นอกจากนี้ ได้มีนักวิชาการสรุปแนวคิดที่เกี่ยวกับพฤติกรรมไว้ดังนี้

ฟรอยด์ เชื่อว่า พัฒนาการของมนุษย์เกิดจากแรงขับพื้นฐาน มาสโลว์ เชื่อว่า พัฒนาการของมนุษย์เกิดจากความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ พือาเจต์ เชื่อว่า พัฒนาการของมนุษย์ คือ ผลของกระบวนการปรับตัวที่เกิดจากการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมของมนุษย์ สกินเนอร์ เชื่อว่า พัฒนาการของพฤติกรรม กำหนดโดยการเสริมแรง และการจัดสภาพแวดล้อมให้มนุษย์ โดยมนุษย์นั่นเอง ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ ซึ่งทำให้นักจิตวิทยาพัฒนาการสามารถเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการของมนุษย์ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมหรือสิ่งแวดล้อม...ความแตกต่างนั้นอาจมาจากวุฒิภาวะที่แตกต่างกัน การเข้าใจมนุษย์เป็นกุญแจไปสู่ความสำเร็จในการทำงานกับมนุษย์ ทุกวัย ทุกฐานะ และทุกขีดจำกัดของพันธุกรรม (พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2549 : 35)

มาฆฤกษ์ ยิงเจริญ (2543 : 14) ให้แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมไว้ว่า พฤติกรรมการกระทำหรือพฤติกรรมใด ๆ ของเราจะเป็นการแสดงออกของบุคคลผู้นั้นที่มีพื้นฐานมาจากความรู้และทัศนคติของตนเอง การที่บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างก็เนื่องจากมีความรู้และทัศนคติที่แตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างของความรู้และทัศนคติเกิดจากความแตกต่างในเรื่องการเปิดรับสื่อ การแปล

ความหมายของการที่ตนเองได้รับ สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดประสบการณ์ที่แตกต่างกัน อันมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล

โรเจอร์ (Roger. 1978 ; อ้างถึงใน มาฆฤกษ์ ชิงเจริญ. 2543 :14) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข่าวสารถูกส่งจากแหล่งสารไปยังผู้รับสารด้วยเจตนาจะเปลี่ยนพฤติกรรมบางประการของผู้รับสาร โดยผลการสื่อสารนี้ จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 3 ประการ คือ

1. เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้รับสาร (Knowledge)
2. เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้รับสาร (Attitude)
3. เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับสาร (Practice)

พฤติกรรมหรือกลุ่มพฤติกรรมมีปัจจัยหรือสาเหตุที่แตกต่างกัน บางพฤติกรรมถูกฝังลึกมานาน การเปลี่ยนแปลงจึงมีความยากง่ายแตกต่างกัน บางพฤติกรรมมีสาเหตุมาจากปัจจัยแวดล้อมสถาบันต่าง ๆ เช่น สังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีผลทำให้พฤติกรรมเบี่ยงเบนไปได้ การที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวได้สำเร็จ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกันหลาย ๆ ฝ่ายอย่างจริงจัง จึงทำให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนั้น ได้ยิ่งขึ้นถาวร (กองสุขศึกษา. 2542 : 9)

ทิสนา แคมมณี (2541 : 3-4) ได้สรุปข้อคิดเห็นของสกินเนอร์ว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลเกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมของบุคคลจะแปรเปลี่ยนไปตามผลที่ได้รับจากการกระทำที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ผลจากการกระทำมีอยู่ 2 ประเภท ได้แก่ ผลประเภทเสริมแรง (Reinforce) ซึ่งทำให้พฤติกรรมนั้นมีอัตราเพิ่มขึ้น และผลประเภทการลงโทษ (Punishment) ซึ่งทำให้พฤติกรรมนั้นมีอัตราลดลงหรือหมดไป ดังนั้นเราสามารถวางเงื่อนไขโดยใช้ตัวเสริมแรงหรือตัวลงโทษนำมาเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และลดหรือขจัดพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาได้ ซึ่งมีวิธีการปรับพฤติกรรมดังนี้

1. บังชี้หรือกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายให้ชัดเจน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้
2. ใช้แรงเสริมที่เหมาะสมและถูกหลักการ เช่น
 - 2.1 ใช้เสริมแรงทางสังคม เช่น ให้การชมเชย ยกย่อง สนใจ ให้เกียรติ เป็นต้น
 - 2.2 ให้รางวัลเป็นสิ่งของหรือเบี้ย (Token) แลกกับสิ่งของที่ผู้ปรับพฤติกรรมต้องการ
 - 2.3 ให้ทำกิจกรรมที่ชอบ
3. ติดตามสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เมื่อพฤติกรรมที่ต้องการเกิดขึ้นควรเสริมแรง

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540 : 34 - 35) ได้ให้แนวคิดทางทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการปรับพฤติกรรมไว้ว่า การปรับพฤติกรรมได้เริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ครั้งสวดวรรษแรกของศตวรรษที่ 19 แต่การปรับพฤติกรรมเพิ่งเริ่มสนใจกันและพัฒนาขึ้นมาเป็นทฤษฎีและเทคนิค เป็นที่ยอมรับและรู้จักกันอย่างกว้างขวางในช่วงปลายทศวรรษ 1950 และในทศวรรษ 1960 นี้เอง ปรากฏการณ์

ที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อความก้าวหน้าและพัฒนาการของการปรับพฤติกรรม ได้แก่ การประกาศลัทธิพฤติกรรมนิยม และการทดลองเรื่องความกลัวของเด็กของวัตสัน และการทดลองเรื่องการเรียนรู้ของพาฟลอฟ ซึ่งมีผลทำให้นักจิตวิทยาสนใจศึกษาพัฒนาทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม ในระยะเวลาต่อมา ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรมสมัยใหม่ได้เริ่มขึ้นในระยะเวลาใกล้เคียงกัน ใน 3 ประเทศ และใน 3 ทวีป โดยต่างคนต่างพัฒนาแต่มีแนวความคิดตรงกันคือในประเทศแอฟริกาใต้ ผู้ที่ริเริ่มและพัฒนางานด้านการปรับพฤติกรรม ได้แก่ โวลเป้ (Wolpe) ในประเทศอังกฤษ ผู้ริเริ่มและพัฒนางานด้านการปรับพฤติกรรม ได้แก่ ไอย์เซนค์ (Eysenck) และในสหรัฐอเมริกา ผู้ริเริ่มที่สำคัญ ได้แก่ สกินเนอร์ (Skinner) แนวความคิดของนักปรับพฤติกรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มวิเคราะห์พฤติกรรมประยุกต์ กลุ่มพฤติกรรมนิยมใหม่ กลุ่มนักปรับพฤติกรรมทางความคิด และนักปรับพฤติกรรมกลุ่มทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม การแบ่งกลุ่มนักปรับพฤติกรรมออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ดังกล่าวนี เป็นเพียงการแบ่งกลุ่มตามจุดเน้นที่แต่ละกลุ่มเน้นต่างกันเท่านั้น แต่หลักการสำคัญที่นักปรับพฤติกรรมแต่ละกลุ่มยึดถือหรือเชื่อถือเป็นสิ่งเดียวกันหรือตรงกัน ได้แก่ สิ่งที่นักจิตวิทยาศึกษาจะต้องเป็นพฤติกรรม ไม่ใช่จิตหรือวิญญาณ วิธีการศึกษาจิตวิทยาจะต้องเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และพฤติกรรมทั้งหลายเกิดจากการเรียนรู้ การแก้ไขพฤติกรรมอุปนิสัยทั้งหลายก็ต้องแก้ไขด้วยวิธีการเรียนรู้เช่นเดียวกัน พฤติกรรมอุปนิสัยทั้งหลายไม่ใช่อาการของโรค แต่เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ผิด

การแก้ปัญหาคความขัดแย้งมีหลายวิธี ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และบุคลิกของผู้ขัดแย้งว่าเป็นอย่างไร เราต้องเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาให้ถูกวิธีและพยายามทำให้ทุกคนเป็นผู้ชนะ องค์กรจึงจะประสบความสำเร็จ

สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าว

ปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าเทคโนโลยีส่งผลให้วิถีชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไป คุณธรรม จริยธรรมเริ่มลดน้อยลง จึงทำให้เกิดปัญหาตามมามากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกิดกับเด็กในวัยเรียน

ทองจันทร์ สังขเสนากุล (2550 : 20) กล่าวว่าไว้ว่า การจูงใจ (Motivation) มีอิทธิพลต่อสาเหตุพฤติกรรมของคน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคล สังคม และวัฒนธรรมจะเป็นเครื่องกำหนด ซึ่งสาเหตุการจูงใจจะเกิดขึ้นได้ 2 ทาง ดังที่ สุรางค์ ใ้วตระกูล (2544 : 169-170) ได้กำหนดไว้ ดังนี้

1. การจูงใจภายนอก (Motivation Extrinsic) คือการจูงใจที่เกิดเพราะเหตุจูงใจภายนอก เช่น ผลการแข่งขันกีฬาได้ที่ 1 เป็นเหตุจูงใจภายนอกก่อให้เกิดการจูงใจขึ้น เป็นต้น

2. การจูงใจภายใน (Motivation Intrinsic) หมายถึง การจูงใจที่มีเหตุจูงใจจากการกระทำของตัวมันเอง เช่น ความพอใจที่ได้รับการสะสมแต้มปี

วินิรณี ทศนะเทพ (2549 : 48) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของสังคมและวัฒนธรรมที่มีสาเหตุต่อพฤติกรรมของบุคคล การติดต่อสื่อสารสร้างสัมพันธ์ และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นพวก แต่สังคมหรือสิ่งแวดล้อมของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ได้แก่ สังคมครอบครัว มีอิทธิพลเป็นอย่างยิ่งที่จะบ่งชี้การประพฤติปฏิบัติหรือการวางตัวของบุคคลว่ามีลักษณะ ไน้มเอียงไปทางใด ทั้งนี้มักเป็นผลจากประสบการณ์และการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ตลอดจนสภาพแวดล้อมในสังคม โดยเฉพาะอิทธิพลของการเลี้ยงดูและประสบการณ์ระยะต้นของชีวิตนั้นนับว่ามีอิทธิพลมากต่อบุคลิกภาพของบุคคล

สุรศักดิ์ คติพงษ์ธาดา (2548 : 28) กล่าวว่า สาเหตุการเข้าถึงโอกาสการศึกษาของนักเรียนให้เรียนอย่างทั่วถึงและเรียนจบหลักสูตรที่กำหนด มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ

1. ปัจจัยภายในครอบครัว เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพการเรียน สภาพการอยู่ร่วมกันในครอบครัว และทัศนคติที่มีต่อการศึกษาของผู้ปกครอง

2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ค่าใช้จ่ายการศึกษา บทบาทของครูแนะแนว ที่ตั้งของโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนจึงต้องสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมากำหนดความต้องการและจัดทำแผนการให้บริการ โดยครูทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารและดำเนินการ ให้บริการกลุ่มเด็กด้อยโอกาส ด้านการศึกษา เป็นกลุ่มเด็กที่ไม่มีความพร้อมทางเศรษฐกิจ สังคม ร่างกาย สติปัญญา และกลุ่มเด็กที่มีความเสี่ยงต่อการออกกลางคัน เช่น เด็กที่ตกชั้น ขาดเรียนบ่อย การย้ายถิ่น ไปประกอบอาชีพ เป็นโรคติดต่อ ดิคาเสฟติค เป็นต้น

ธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม (2547 : 72-74) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการศึกษาสถานบริการของวัยรุ่น มีดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านตัวบุคคล เพศจะมีผลต่อการเที่ยว เพราะการไปเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่นจะไปกับกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน ปัจจัยเกี่ยวกับเงินค่าใช้จ่ายที่วัยรุ่นได้รับ และระดับชั้นเรียนจะส่งผลต่อพฤติกรรมการศึกษาเพราะต้องการผ่อนคลายความเครียด

2. ปัจจัยทางด้านครอบครัว สภาพภาพของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษาของบิดามารดา จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันจะส่งผลให้วัยรุ่นใช้ชีวิตส่วนใหญ่วางร่วมกับเพื่อน

3. ปัจจัยด้านทัศนคติ วัยรุ่นคิดว่าสถานบริการเป็นสถานที่พบปะสังสรรค์ที่ดี และเป็นที่พักผ่อนคลายความเครียด

4. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เขตที่อยู่อาศัย ลักษณะของกลุ่ม เพื่อนสนิท ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีลักษณะสถานบริการที่ไปเที่ยวที่แตกต่างกัน

สราวุธ เสลารักษ์ (2544 : 45-46) กล่าวว่า สาเหตุของพฤติกรรมกรรมการต่อต้าน การเปลี่ยนแปลงมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

1. ลดปริมาณผลลัพธ์ของการทำงานให้ต่ำลงเรื่อยๆ
2. มีการทะเลาะเบาะแว้ง และมีความไม่เป็นมิตรแอบแฝงอยู่ในใจ
3. มีการปลุกกระดมเพื่อหยุดงานประท้วง
4. เพิ่มจำนวนเวลาของการทำงาน

สาเหตุของปัญหาของวัยรุ่นในโรงเรียน โดยที่เด็กวัยรุ่นใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียน มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ โรงเรียนมาก ทั้งทางด้านการเรียน ความประพฤติ กิจกรรม ตลอดจน การปรับตัวต่าง ๆ การที่เด็กใช้ชีวิตอยู่ภายในโรงเรียนย่อมเป็น โอกาสที่เด็กจะเกิดปัญหาขึ้นมาได้ เหมือนกับการเกิดปัญหาภายในบ้านและครอบครัว แต่ลักษณะปัญหาภายในบ้านและครอบครัว และปัญหาภายในโรงเรียนย่อมแตกต่างกันออกไปจากภายในบ้าน เนื่องจากสถานการณ์และ สิ่งแวดล้อมต่างกัน การปะทะสังสรรค์ระหว่างเด็กวัยรุ่นกับ โรงเรียนที่เขาศึกษานั้นย่อมมีโอกาส ก่อให้เกิดปัญหาทั้งสองฝ่าย กล่าวคือ เด็กวัยรุ่นอาจสร้างปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นกับ โรงเรียน แต่ใน ขณะเดียวกัน โรงเรียนก็มีโอกาสที่จะสร้างปัญหาให้กับวัยรุ่นได้มากเช่นเดียวกัน ลักษณะสาเหตุของ ปัญหาสำคัญของวัยรุ่นที่เกี่ยวกับ โรงเรียน สรุปได้ดังนี้ (สมชาย รัชชนกุล. 2526 : 94-97 ; อ้างถึงใน พิสิษฐ์ พานนท์. 2544 : 24-26)

1. ปัญหาการปรับตัวไม่ได้ในโรงเรียน เป็นปัญหาที่พบบ่อยมากในโรงเรียน เพราะวัยรุ่นเป็น วัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งภายในร่างกายตัวเองและสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ภายในโรงเรียนที่ตนเองไม่เคยพบเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กวัยรุ่นที่ต้องย้ายโรงเรียนใหม่ เช่น จบ ป.6 จากโรงเรียนหนึ่งแล้วไปต่อ ม.1 อีกโรงเรียนหนึ่ง ถ้าสถานการณ์ของโรงเรียนใหม่ คล้ายคลึงกับ โรงเรียนเดิม เด็กก็ไม่ประสบปัญหามากนัก แต่ถ้าสถานการณ์ใหม่แตกต่างไปจาก สถานการณ์เดิมมาก เด็กจะต้องการผู้ช่วยเหลือและบุคคลที่จะให้ความช่วยเหลือแก่เด็กได้ดีที่สุด ก็คือครูนั่นเอง ความขัดแย้งและความคับข้องใจต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นควรจะได้รับช่วยเหลือและ ให้คำแนะนำ หรือเข้าใจปัญหาเหล่านี้ได้อย่างเพียงพอ เพื่อที่จะทำให้เด็กเกิดความอบอุ่นใจ ความ คลายวิตกกังวล และความคับข้องใจ ครูประจำชั้น ครูแนะแนว ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องจะเป็น บุคคลที่สำคัญมากในการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้ลุล่วงไป

2. ปัญหาด้านวิชาการ เด็กวัยรุ่นประสบปัญหานี้ในทุกชั้นเรียน ยิ่งเรียนในชั้นที่สูงขึ้น ความยากของวิชาต่าง ๆ ย่อมเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย เด็กที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ (Norm)

จะประสบปัญหานี้มากกว่าเด็กที่มีสติปัญญาที่สูงกว่า ปัญหาด้านวิชาการนี้มีมากมายหลายประการ เช่น ปัญหาการเลือกวิชาเรียน ปัญหาการสอบตกบางวิชา ปัญหาการสร้างนิสัยในการเรียน ปัญหาในการพูดหน้าชั้น ปัญหาในการเรียนวิชาไม่เข้าใจปัญหาเกี่ยวกับแหล่งที่จะศึกษาค้นคว้า เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ครูผู้เกี่ยวข้อง เช่น ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา ตลอดจนครูแนะแนว ควรมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือแนะนำให้เด็กสามารถศึกษาเล่าเรียนได้สำเร็จเพราะในบางครั้งเด็กอาจมีสติปัญญาในการเรียนวิชาเหล่านี้ได้ เพียงแต่ไม่รู้จักวิธีการเรียนที่ถูกต้องก็ได้

3. ปัญหาการออกจากโรงเรียนกลางคัน เป็นปัญหาที่โรงเรียนต้องคำนึงถึงให้มาก โรงเรียนที่มีความคิดว่าเมื่อเด็กเรียนไม่ไหวก็ควรให้เด็กออกจากโรงเรียนไปนั้น นับว่ายังมีแนวความคิดที่ผิดพลาดอยู่มาก เพราะวัยรุ่นเหล่านี้ยังไม่ถึงวัยที่จะทำงานได้ วัยของเขาก็คือการศึกษาค้นคว้าความรู้เพื่อนำไปประกอบอาชีพในภายหน้า หากเขาจะต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน โดยที่โรงเรียนไม่ได้พยายามช่วยเหลือเขาอย่างเต็มความสามารถแล้ว ก็นับว่าเป็นเรื่องที่น่าเสียดายและเสียใจอย่างยิ่ง เพราะเด็กวัยรุ่นเหล่านี้เมื่อออกจากโรงเรียนกลางคันไปแล้วและไม่มีการทำโอกาสที่เขาจะประพศุติในทางที่ผิดย่อมมีมาก เด็กอาจจะรวมกันเป็นกลุ่มก่อเหตุทางอาชญากรรมขึ้นได้ ดังที่มีปัญหามากมายเนื่องจากวัยรุ่นก่อเหตุในปัจจุบันนี้

4. ปัญหาความประพฤติก่อวิวาท เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ศึกษาคณะของชอบเด่นชอบดิ่ง อาจสร้างปัญหาขึ้นเพียงน้อยจนถึงขั้นทะเลาะวิวาทกันขึ้นได้ เช่น การมีกิริยามารยาทไม่เรียบร้อย ไม่สุภาพอ่อนน้อม ก้าวร้าว แต่งกายผิดระเบียบของโรงเรียน ชอบลักขโมย ทำร้ายร่างกาย ขว้างปาระเบิด เป็นต้น การทะเลาะวิวาทกันนั้น มีทั้งการทะเลาะวิวาทกันในระหว่างนักเรียนชั้นเดียวกัน โรงเรียนเดียวกัน ตลอดจนถึงการทะเลาะกันระหว่างโรงเรียน ซึ่งมักจะปรากฏเป็นข่าวเสมอ ๆ ในหน้าหนังสือพิมพ์

5. ปัญหาในการคบเพื่อน ปัญหานี้มีทั้งในการคบเพื่อนเพศเดียวกันและการคบเพื่อนต่างเพศ เนื่องจากวัยรุ่นนี้เป็วัยที่เด็กต้องการการยอมรับนับถือและต้องการเข้าหมู่เข้าพวก ตลอดจนต้องการคบเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นบางคนไม่ทราบว่าตนเองควรจะทำปฏิบัตินอย่างไรต่อเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ เด็กต้องการคำแนะนำจากครูในเรื่องเหล่านี้เหมือนกัน การที่ปล่อยให้เด็กมีการคบเพื่อนโดยเป็นไปตามธรรมชาตินั้น เด็กบางคนอาจประสบปัญหาได้

6. ปัญหาสุขภาพจิตให้โทษ ซึ่งพบมากขึ้นในนักเรียนวัยรุ่นปัจจุบัน ปัญหานี้เป็นปัญหาระดับชาติที่จะต้องอาศัยความร่วมมือหลายฝ่ายในการป้องกัน ปรามปรามและแก้ไข

นันทยา คงประพันธ์ (2543 : 17-18) กล่าวว่า สาเหตุในการที่วัยรุ่นสถานบริการดิสโก้เทคของวัยรุ่น สรุปลได้ 3 ลักษณะ คือ

1. เพื่อนชวน เพื่อนชวนเที่ยวในครั้งแรก เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบทำตามเพื่อน เมื่อเพื่อนชวนไปเที่ยวจึงไม่ขัด และวัยรุ่นนั้นไม่ชอบทำตัวแตกต่างจากกลุ่ม ดังนั้น เมื่อเพื่อนไปเที่ยวก็ร่วมไปด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพื่อนในโรงเรียนหรือเพื่อนบ้าน เมื่อเที่ยวครั้งแรกก็คิดใจ ชอบและเที่ยวต่อมาเรื่อย ๆ แต่บางครั้งวัยรุ่นบางคนก็มีนิสัยชอบเที่ยวอยู่แล้ว

2. สภาพแวดล้อม สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ วัยรุ่นหลายคนที่ย้ายมาจากบ้าน จากครอบครัว เนื่องจากเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง เช่น เพื่อเข้ามาเรียนหนังสือ วัยรุ่นเหล่านี้จะพักอาศัยอยู่ตามหอพักหรือพักกับญาติ ทำให้มีอิสระในการใช้ชีวิต จึงมีพฤติกรรมเที่ยวกลางคืนได้ง่าย

3. เหตุการณ์สำคัญในชีวิต ครั้งหนึ่งในชีวิตของวัยรุ่นถ้ามีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้น อาจส่งผลต่อการดำเนินชีวิต หรืออนาคตของแต่ละคนได้ บางคนอาจได้รับผลกระทบในทางดี บางคนได้รับผลกระทบในทางที่ไม่ดี โดยเฉพาะถ้าบุคคลนั้นขาดคนที่คอยให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจหรือชี้แนะ อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ครั้งหนึ่งในชีวิตที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะเรื่องที่ส่งผลด้านจิตใจ มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อบุคคลในทางลบมากกว่าทางบวก

นันทยา กงประพันธ์ (2543 : 17-18) กล่าวว่า สื่อมวลชนในปัจจุบันมีความสำคัญในการปลูกฝังคุณลักษณะทางจิตใจ ค่านิยมและวัฒนธรรมต่าง ๆ ของสังคม ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้การติดต่อสื่อสารข้อมูลรวดเร็ว วิถีชีวิตของวัยรุ่นยุคใหม่ต้องการข่าวสารข้อมูลเพื่อเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจในการกระทำต่าง ๆ

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2541 : 221) กล่าวว่า การโฆษณาชวนเชื่อเป็นการกระตุ้นความรู้สึกทางอารมณ์อย่างหนึ่งถ้าการโฆษณาชวนเชื่อประสบความสำเร็จจะมีผลต่อการจูงใจ เพราะการจูงใจบุคคลให้เชื่อและยอมรับผู้โฆษณาชวนเชื่อจะต้องใช้วิธีการกระตุ้นด้านอารมณ์ผู้ฟังให้คล้อยตาม โดยอาศัยวิธีการที่เรียกว่าการเร้าอารมณ์ (Stimulation) เพราะมนุษย์มีแนวโน้มที่จะกระทำตามแบบหรือเลียนแบบผู้อื่นอยู่แล้ว พร้อมทั้งจะรับคำแนะนำและปฏิบัติตาม โดยเฉพาะในสภาวะที่มนุษย์มีความคับข้องใจ (Frustration) ทางด้านอารมณ์อยู่ก่อนแล้ว

ประเทือง ภูมิภัทราคม (2540 : 30-33) กล่าวถึงสาเหตุของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาไว้ว่า

1. พันธุกรรม เป็นที่ยอมรับกันว่า สิ่งถ่ายทอดจากบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน โดยผ่านกระบวนการของพันธุกรรม มิใช่มีแต่ลักษณะทางกายเท่านั้น หากยังรวมถึงลักษณะทางพฤติกรรมด้วย ได้มีการพัฒนาการศึกษาการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมที่เรียกว่า พันธุศาสตร์แห่งพฤติกรรม (Behavior Genetics) ขึ้นมาเพื่อศึกษาและค้นคว้าในเรื่องนี้อย่างเป็นระบบ พบว่าพฤติกรรมหลายอย่างถ่ายทอดทางพันธุกรรม ผู้ที่มีความคล้ายกันทางพันธุกรรมมากก็จะมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมเช่นเดียวกันมาก แสดงว่าลักษณะทางพฤติกรรมบางอย่างสามารถถ่ายทอด

ทางพันธุกรรมได้

2. ความผิดปกติทางชีวเคมี ความผิดปกติทางชีวเคมีในร่างกายของมนุษย์มีผลต่อลักษณะพฤติกรรมของมนุษย์ด้วย เช่น อากาโรพีเคอู (PKU) ผู้ที่มีอาการแพ้พีเคอูเนื่องจากร่างกายไม่สามารถสังเคราะห์เอนไซม์สำหรับเผาผลาญฟีนิลalani ให้เป็นไทโรซินได้ ถ้าร่างกายสะสมฟีนิลalani มากก็จะกลายเป็นกรดทำลายสมองที่กำลัังเจริญเติบโต ทำให้เด็กกลายเป็นเด็กปัญญาอ่อน และจากการศึกษาผู้ที่มีอาการจิตเภทพบว่า ในเลือดของผู้ที่มีอาการจิตเภทมีสารกลูตาฮิออน (Glutathione) น้อยกว่าในเลือดของผู้ที่มีได้มีอาการจิตเภท ดังนั้น ความผิดปกติทางชีวเคมีจึงน่าจะมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดปกติขึ้น

3. สิ่งแวดล้อม พฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมนั้นเกิดขึ้นจากการที่มนุษย์ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมนี้ มนุษย์จะต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมให้ได้ ถ้าปรับตัวไม่ได้ก็จะเกิดปัญหาขึ้น สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์ต้องมีปฏิสัมพันธ์อยู่ตลอดเวลาแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

3.1 สิ่งแวดล้อมทางบ้าน บ้านนับเป็นสิ่งแวดล้อมประเภทแรกของเด็ก และจัดว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อลักษณะพฤติกรรมของเด็กมากที่สุด ทั้งนี้เพราะบ้านหรือครอบครัวจะมีบทบาทสำคัญในการหล่อหลอมพฤติกรรมของเด็ก โดยเฉพาะลักษณะและวิธีการอบรมของบุคคลในครอบครัวจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างมาก เป็นต้นว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีความรักและอบอุ่น พ่อแม่รักใคร่ปรองดองกัน จะเป็นเด็กที่มีอารมณ์มั่นคงสูงและปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี ในขณะที่เด็กที่มาจากครอบครัวที่แตกแยก มักจะเป็นเด็กที่ขาดความมั่นคงทางอารมณ์ มักปรับตัวเข้ากับสังคมไม่ได้ มักมีพฤติกรรมก้าวร้าว เด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่มักดุเมื่อลูกซักถามหรือเสนอความเห็น ก็มักจะเป็นเด็กที่ไม่กล้าแสดงออก หลีกหนีจากสังคม ในทางกลับกันเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่ให้ออกาสลูกได้แสดงความคิดเห็น ให้ออกาสลูกได้แย้งด้วยเหตุผลได้ ก็จะเป็นเด็กที่กล้าแสดงออก ไม่หลีกหนีจากสังคม นอกจากนี้ ลักษณะพฤติกรรมของบุคคลในครอบครัวก็มีอิทธิพลต่อลักษณะพฤติกรรมของเด็กด้วย โดยเฉพาะลักษณะพฤติกรรมของพ่อแม่จะมีอิทธิพลต่อลักษณะพฤติกรรมของลูกเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะ พ่อแม่จะเป็นตัวแบบสำคัญให้ลูกได้เลียนแบบพฤติกรรม โดยเฉพาะในระยะแรกของชีวิต เด็กได้เรียนรู้จากแบบแผนพฤติกรรมของพ่อแม่ ดังนั้นบ้านหรือครอบครัวจึงเป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ถ้าบุคคลในบ้านมีลักษณะพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เด็กก็จะเลียนแบบพฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้นไว้ ความไม่เหมาะสมในการอบรมเลี้ยงดูก็มีผลก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้อีกเช่นกัน

3.2 สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โรงเรียนนับเป็นสิ่งแวดลอมที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเด็ก โรงเรียนมีหน้าที่ในการถ่ายทอดวิชาความรู้และปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงามให้แก่เด็ก พฤติกรรมที่พึงามหลายอย่างเกิดจากการปลูกฝังของครูที่โรงเรียน และพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหลายอย่างเช่นกันก็อาจเกิดขึ้นเนื่องจากครูในโรงเรียนเป็นต้นเหตุ โดยเฉพาะการปฏิบัติของครูที่ไม่เหมาะสมต่อเด็ก ขอมมีผลทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้ เช่น ครูใช้วิธีการลงโทษเมื่อเด็กไม่ทำตามที่ครูสั่ง การดู การพูดจาเยาะเย้ย การประจานต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียนหรือต่อหน้าเพื่อนในที่ประชุม เป็นต้น การปฏิบัติของครูต่อเด็กดังกล่าวนี้เป็นการให้ผลรวมทางลบแก่เด็กซึ่งขอมมีผลข้างเคียงตามมา เป็นต้นว่า ความเครียด ปัญหาทางอารมณ์ ก้าวร้าว อาจนำไปสู่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ ตามมา ดังนั้น โรงเรียนจึงเป็นสิ่งแวดลอมอีกแห่งหนึ่งที่สามารถเป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กได้ หากการปฏิบัติของครูต่อเด็กเป็นไปด้วยความไม่ถูกต้องเหมาะสม

3.3 สิ่งแวดล้อมในสังคม สิ่งแวดล้อมในสังคมมีทั้งสิ่งแวดลอมที่เป็นบุคคลและสิ่งแวดลอมที่มีใช้บุคคลอื่น ได้แก่ สภาพดินฟ้าอากาศและสภาพของชุมชน ในบรรดาส่งแวดลอมเหล่านี้ สิ่งแวดลอมที่เป็นบุคคลจัดว่ามีอิทธิพลต่อการหล่อหลอมพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างมาก ถ้าสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ประกอบไปด้วยบุคคลที่มีคุณงามความดี ประพฤติตนเหมาะสม เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็กได้ เป็นสังคมที่สมาชิกในสังคมประกอบสัมมาอาชีพะ ปราศจากแหล่งอบายมุข ขอมมั่นใจได้ว่า เด็กในสังคมนั้นจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคมสืบไป ในทางกลับกันหากสังคมประกอบไปด้วยบุคคลที่ขาดคุณงามความดี ประพฤติตนเสเพล เกร เป็นอันธพาล ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ยิ่งไปกว่านั้นผู้ใหญ่อาจส่งเสริมหรือเลื่อมสอนให้เด็กประพฤติหรือกระทำในสิ่งที่ไม่สมควร ขอมจะมีผลทำให้เด็กประพฤติตนไม่เหมาะสม มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและอาจเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีไม่ได้ เกิดเป็นปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมต่อไป ดังนั้น สิ่งแวดลอมในสังคม โดยเฉพาะบุคคลในสังคมหรือในชุมชนที่เด็กมีโอกาสเกี่ยวข้องกับ ขอมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กดังได้กล่าวมา

3.4 สื่อมวลชน สื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ หรือสื่ออื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างมาก ยิ่งในปัจจุบันนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีมาก การแพร่ข่าวสารข้อมูลหรือเรื่องราวต่าง ๆ โดยอาศัยสื่อดังกล่าวข้างต้น กระทำได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง สื่อเหล่านี้มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็ก เพราะเป็นตัวกลางในการเสนอตัวแบบให้แก่เด็ก ถ้าสื่อเสนอข่าวสาร ข้อเท็จจริง หรือภาพของเรื่องราวที่ขาดความรอบคอบเสนอตัวแบบที่ไม่เหมาะสมให้แก่เด็ก เด็กจะเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมไป ขอมเป็นสาเหตุให้เด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหามา

สุพัตรา สุภาพ (2540 : 130) กล่าวว่า สังคมมีการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มนุษย์จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่ไม่เคยพบมาก่อน เพราะการเปลี่ยนแปลง ไม่มีกฎเกณฑ์หรือกฎหมายใดสามารถกำหนดได้อย่างแน่นอนไว้ ถ้าเกิดปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ไม่ได้ ความไม่เป็นระเบียบจะเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าว กำหนดขอบเขต 4 ด้าน ดังนี้

1. สาเหตุจากตัวนักเรียน หมายถึง ตัวนักเรียนเป็นผู้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งมีสาเหตุมาจากสภาพร่างกาย อาจเนื่องมาจากลักษณะทางพันธุกรรม ความสมบูรณ์ของร่างกายและสมอง ซึ่งอาจเกิดตั้งแต่กำเนิดหรือเกิดขึ้นภายหลังการเจริญเติบโต เช่น สติปัญญา ร่างกายผิดปกติ สุขภาพอ่อนแอ มีโรคประจำตัว เป็นต้น และสาเหตุจากสภาพจิตใจ อาจเนื่องมาจากการขาดการสนองตอบความต้องการของสังคมและอารมณ์ เช่น ความหิวแท้ ซึมเศร้า เหม่อลอย เป็นต้น

2. สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว หมายถึง สภาพครอบครัวแตกแยก สัมพันธภาพในครอบครัว วิธีการอบรมเลี้ยงดู บิดา/มารดาเข้มเหล้า บิดา/มารดาเป็นนักการพนัน ฐานะทางครอบครัว บิดามารดาไปประกอบอาชีพที่ถิ่นฐานอื่น และนักเรียนเรียนหนังสือและประกอบอาชีพนอกเวลาเรียนด้วย

3 สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา หมายถึง สาเหตุทางอ้อมที่ทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เช่น ครูไม่เตรียมการสอน ไม่ให้ความสนใจ การทำโทษที่รุนแรง ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ การคบเพื่อน สภาพห้องเรียน ระเบียบวินัยใน โรงเรียน และบรรยากาศการเรียนการสอน

4. สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม หมายถึง สภาพเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ชุมชน สังคม สถานบริการ สื่อมวลชน วัฒนธรรม สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งอบายมุข ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ อารยธรรมตะวันตก ค่านิยม และทัศนคติทางสังคม

แนวทางการดำเนินการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว

การสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง เป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วน นอกจากนี้แล้วการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

ทองจันทร์ สังขเสนากุล (2550 : 29) ได้กล่าวโดยสรุปว่า วินัยในโรงเรียนมีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนควบคุมตนเอง ปกครองตนเองโดยพัฒนาความประพฤติของนักเรียนให้มีวินัยในตนเอง อันเกิดจากภายในตัวของนักเรียนเองมากกว่าที่จะให้ถูกระเบียบและสิ่งแวดล้อมภายนอกมาบังคับ ครูพึงตระหนักและพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับลักษณะของผู้มีวินัยที่พึงประสงค์ที่

ควรส่งเสริมให้เกิดแก่เด็กนักเรียน ดังที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 (2548 : 24) จัดให้มีงาน/แผนงาน/โครงการและกิจกรรมรองรับการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียนไว้ คือ โครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม อันประกอบด้วย

1. พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. ส่งเสริมให้สถานศึกษาปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมและค่านิยมที่ถูกต้อง
3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาดและผู้นำเพื่อประโยชน์
4. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านดนตรี กีฬา ศิลปะและนันทนาการ
5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางศาสนา เพื่อพัฒนาวินัยในตัวนักเรียนให้เกิดขึ้นและคงอยู่

อย่างถาวร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545 : 62) ได้กล่าวถึงสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือเด็กนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ไว้ดังนี้

1. ครอบครัว ควรมีลักษณะดังนี้

1.1 บรรยากาศภายในครอบครัว พ่อแม่ที่เป็นประชาธิปไตยจะทำให้ลูกมีความอบอุ่น กล้าแสดงออก ลูกมีความสุข รักครอบครัว พฤติกรรมที่แสดงออกจะไปในทางที่ดี

1.2 การอบรมเลี้ยงดู พ่อแม่ที่เป็นกำลังใจ เอาใจใส่ลูกจะแสดงพฤติกรรมที่ดี แต่ถ้าครอบครัวขาดความอบอุ่น คบเพื่อนที่ไม่ดีอาจทำให้เด็กมีปัญหาได้

1.3 ต้นแบบของพ่อแม่ วัยรุ่นเป็นวัยที่แสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองของพ่อแม่ เป็นบุคคลที่ใกล้ชิด โอกาสที่เด็กจะเลียนแบบจึงมีมาก

2. โรงเรียน เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน เป็นแหล่งส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางสติปัญญา ความสามารถและสังคมเป็นอย่างมาก โดยมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ ดังนี้

2.1 หน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียน มีหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมทั้งปวงของโรงเรียน เป็นผู้ริเริ่มสนับสนุนและตรวจสอบการดำเนินงานของโรงเรียน โดยมีผู้บริหารควรมีหลักในการจัดการ โรงเรียน ดังนี้

- 2.1.1 จัดหลักสูตรที่สามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน
- 2.1.2 จัดหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์
- 2.1.3 จัดหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน
- 2.1.4 หลักสูตรต้องสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของนักเรียน
- 2.1.5 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักเรียนสามารถตัดสินใจด้วยตนเอง

2.2 หน้าที่ของครูผู้สอน

2.2.1 เข้าใจธรรมชาติ เข้าใจความต้องการ และความสนใจของนักเรียน

2.2.2 เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนในทุกด้าน

2.2.3 เป็นที่ปรึกษาโดยไม่ควบคุมเสรีภาพทางความคิด

2.2.4 มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน

2.3 เพื่อน ประสบการณ์ที่นักเรียนวัยรุ่นพลเพื่อนร่วม โรงเรียนนั้นมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม รวมถึงการจัดที่นั่งในห้องเรียน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ

2.4 บุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน เช่น ครูธุรการ ครูประจำวิชา ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง

3. ชุมชน นักเรียนวัยรุ่นจะมีความสัมพันธ์กับครอบครัว โรงเรียนและชุมชนอย่างแยกไม่ออก ชุมชนควรมีหน้าที่ดังนี้

3.1 เป็นต้นแบบของพฤติกรรมที่ดี นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในชุมชน นักเรียนมักเลียนแบบชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

3.2 สนับสนุนพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ อิทธิพลบางอย่างของชุมชนสนับสนุนให้นักเรียนมีพฤติกรรมบางประเภท ได้แก่ ส่งเสริมการแข่งขัน ส่งเสริมการเอาชนะในทางที่ไม่ถูกต้อง

3.3 ชัดขวางพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

3.4 ปลุกฝังค่านิยม แนวความคิดต่าง ๆ ของชุมชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นทั้งในด้านความประพฤติ และแนวทางในการประกอบอาชีพ

กานดา อมรเพชรกุล (2540 : 26) ได้กล่าวถึงการควบคุมความประพฤติของนักเรียนนั้นมีจุดหมายที่จะให้นักเรียนคุ้นเคยกับการประพฤติปฏิบัติตนที่ดี เพื่อที่จะให้เป็นนิสัยในการปฏิบัติตนต่อไปในภายภาคหน้า นอกจากนี้ในส่วนของช่วยสร้างนิสัยที่ดี ที่ถูกต้องให้เกิดกับนักเรียน คือ การใช้นโยบายในโรงเรียน นอกจากนี้ ยังได้เสนอแนะวิธีการดำเนินการป้องกันการกระทำผิดทางวินัย ดังนี้

1. สร้างแรงจูงใจในบทเรียน เมื่อนักเรียนสนใจในบทเรียนแล้ว พฤติกรรมอันไม่พึงปรารถนาจะไม่เกิดขึ้น

2. สร้างความรักโรงเรียนให้เกิดขึ้นในโรงเรียนให้มีความภาคภูมิใจในโรงเรียนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ (Sense of Belonging) แล้วนักเรียนย่อมไม่ประพฤติตนในอันที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่โรงเรียน

3. รักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู อบรมสั่งสอนนักเรียนดีและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน

4. สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีภายในโรงเรียน เช่น ห้องเรียน อาคารเรียน บริเวณต่าง ๆ ในโรงเรียน เป็นต้น

5. มีการให้รางวัลความประพฤติดี เพื่อช่วยให้นักเรียนทำความดี

6. สร้างความร่วมมืออันดีระหว่างบ้าน อันได้แก่ ผู้ปกครอง และโรงเรียน

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540 : 33) ได้กล่าวไว้ว่า ในการป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้น หากพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันเนื่องมาจากสาเหตุทางพันธุกรรมและความผิดปกติทางชีวเคมี การป้องกันคงทำได้โดยวิธีทางการแพทย์ ซึ่งจะต้องอยู่ภายใต้การดูแลของแพทย์ เราคงทำอะไรไม่ได้มากนัก ด้วยเหตุนี้นักปรับพฤติกรรมจึงไม่ค่อยให้ความสนใจกับสาเหตุทางพันธุกรรมและความผิดปกติทางชีวเคมีมากนัก แต่จะหันไปสนใจสาเหตุของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมมากกว่า เพราะเราสามารถจัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือจัดสิ่งแวดล้อมใหม่ให้เหมาะสมได้ เช่น สิ่งแวดล้อมทางบ้าน บุคคลในบ้านหรือครอบครัวก็อาจช่วยป้องกันไม่ให้เด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้ โดยการที่พ่อแม่ให้ความเอาใจใส่ดูแลตลอดเวลา หากลูกแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมก็อาจให้การลงโทษ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้นก็จะมีผลไป และถ้าลูกแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมก็ให้การเสริมแรงทันที และพฤติกรรมใดเขาไม่ควรจะแสดงออกอย่างไรก็ตาม ไม่ควรใช้การลงโทษแต่เพียงอย่างเดียว เพราะอาจทำให้เด็กหงิกหงี้ และมีผลข้างเคียงตามมา อันอาจทำให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอื่น ๆ ขึ้นมาอีกก็ได้

การป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กใน โรงเรียน ทางโรงเรียนอาจป้องกันได้โดยการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้น่าอยู่ ปฏิบัติต่อเด็กโดยการให้ผลกรรมทางบวกมากกว่าผลกรรมทางลบ กล่าวคือ ใช้การเสริมแรงมากกว่าการลงโทษ เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ควรจะต้องไม่ลืมให้การเสริมแรง ควรจะใช้การลงโทษเมื่อมีความจำเป็นเท่านั้น เช่น พฤติกรรมนั้นอาจเป็นอันตรายต่อเด็กเองหรือผู้อื่น จำเป็นต้องยุติพฤติกรรมนั้น โดยเร็ว เป็นต้น

ส่วนบุคคลในสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ช่วยป้องกันไม่ให้เด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้ โดยการแสดงตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็ก บุคคลในสังคมต้องไม่ยกย่องให้ความสำคัญแก่บุคคลที่ประพฤติตนเป็นคนเกรหรือเป็นนักเลงอิทธิพล ซึ่งเรื่องนี้ถ้ารัฐบาลเข้ามาดูแลกำกับบุคคลผู้ประพฤติตนไม่เหมาะสม ไม่ให้มีแหล่งอบายมุขเกิดขึ้นในสังคม ย่อมเป็นการป้องกันไม่ให้เด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้อีกทางหนึ่ง

สำหรับการป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กอันเนื่องมาจากสื่อมวลชนนั้น ผู้มีส่วนรับผิดชอบงานด้านสื่อมวลชน ทั้งสถาบันสื่อมวลชนและรัฐบาลในฐานะผู้ควบคุมดูแลจะต้องทำหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์ คือ สถาบันสื่อมวลชนจะต้องผลิตสื่อที่มีคุณภาพ เสนอแต่สิ่งที่ดีงาม ไม่เสนอสื่อที่จะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้แก่เด็ก และรัฐบาลก็ต้องดูแลให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแล

งานด้านสื่อมวลชนคอยติดตามควบคุมไม่ให้มีการเสนอเรื่องราวที่ตัวแบบที่ไม่เหมาะสมผ่านทาง สื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ หากมีการละเมิดก็ต้องดำเนินการอย่างเฉียบขาดทุกรายไป ซึ่งจะช่วยป้องกัน ไม่ให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้มากที่สุด

พระธรรมปิฎก (2539 : 30) ได้กล่าวถึงหลักการและวิธีการทั่วไปในการแก้ปัญหา จริยธรรม โดยต้องแก้ไขให้ครบทั้งด้านบวกด้านลบ และให้ถึงเหตุผลเป็นสำคัญ กำจัดปัญหาให้ หหมดไป พฤติกรรมทางบวกได้แก่ความมีระเบียบวินัย ความขยันหมั่นเพียร ความรับผิดชอบ เป็นต้น ส่วนพฤติกรรมทางลบ ได้แก่ ค่านิยมบริโภคนิยม ขอบหุรหุราฟุ่มเฟือย ชอบโอ้อวด อวดฐานะ ชอบ เอาดีแต่คนเดียว การก่ออาชญากรรม การแก้ไขต้องแก้ไขที่สาเหตุ โดยการวิเคราะห์พื้นฐานจิตใจ ของคนไทยที่ชอบเอาดีเอาเด่นเฉพาะตัว มีการแสดงออกที่ไม่ยอมกัน ทำงานเป็นทีมไม่ได้ ชอบ บริโภคนิยมมากกว่าผลิต ขาดระเบียบวินัย ถ้าไม่ทำตามกฎเกณฑ์ได้แสดงว่าเก่ง จากตัวอย่างพฤติกรรม ดังกล่าว ถ้าแก้ที่สาเหตุแล้วก็จะแก้ปัญหานั้นได้

จากแนวทางการดำเนินการป้องกันและช่วยเหลือผู้ที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาข้างต้น สรุปได้ว่า การป้องกันปัญหาและการช่วยเหลือดังกล่าวผู้มีส่วนรับผิดชอบต้องดำเนินการจาก การแก้ปัญหาจากสาเหตุของปัญหา 4 ด้าน คือ จากตัวผู้ที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา จากสภาพทาง ครอบครัว จากสภาพในสถานศึกษา และจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เป็นสาเหตุของปัญหา จึงจะสามารถให้การช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วิสิทธิ์ คลังสิน (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน/ นักศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านสภาพความเป็นอยู่ภายในครอบครัว ครู-อาจารย์ ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่สารวัตรนักเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจ กอปรกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ให้ความเห็นว่าผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานอย่าง เพียงพอ ตามใจบุตรหลานมากเกินไป ให้ความสำคัญในด้านการให้สิ่งของมากกว่าความรัก และกรเอาใจใส่ ขาดความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด และไม่สนใจในการคบเพื่อนของบุตรหลาน ขาดความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างบ้านกับสถานศึกษาในการร่วมมือแก้ปัญหาการก่อเหตุ ทะเลาะวิวาทของนักเรียน/นักศึกษา

ศรียรรณา เจียรวัฒน์ชัย (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทของครอบครัวกับการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเด็กและเยาวชน พบว่า แนวโน้มการแพร่ระบาดของยาเสพติด ของยาเสพติดในชุมชนแออัดและชุมชนในเมืองใหญ่ๆ ซึ่งพบว่ากลุ่มที่ติดยาเสพติดเป็นกลุ่มของเด็ก

และเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี มีการศึกษาต่ำ ภูมิหลังครอบครัวส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา แต่เป็นครอบครัวที่มีปัญหา คือบิดามารดาไม่เข้าใจในการอบรมเลี้ยงดู ไม่มีเวลาให้ความสนใจแก่บุตรเท่าที่ควร มีสมาชิกในครอบครัวเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีโดยใช้ยาเสพติดอยู่ก่อน นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนที่มีความประพฤตินิสัยและคลุกคลีด้วยการทำกิจกรรมร่วมกัน

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแบ่งเป็น 6 กลุ่มปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยประชากร ปัจจัยพื้นฐานครอบครัว ปัจจัยสภาพเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยโรงเรียน ปัจจัยด้านจิตวิทยา และปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักเรียน พบว่า ตัวแปรสภาพแวดล้อมทางบ้านมีอิทธิพลต่อการออกกลางคันมากที่สุด ผู้ที่มีสภาพแวดล้อมทางบ้าน ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อการออกกลางคันสูงกว่าผู้ที่มีสภาพแวดล้อมทางบ้านดีถึงเกือบ 7 เท่าครึ่ง รองลงมาคือการเคยสอบตก การมีผู้ปกครองคนเดียว และความปลอดภัยในโรงเรียนตามลำดับ นอกจากนี้ผลการเรียนแล้วยังมีตัวแปรด้านเจตคติต่อการเรียนและโรงเรียน ทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นความรู้สึกทางจิตใจที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางใดทางหนึ่งเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ เจตคติต่อการเรียนและโรงเรียนนี้มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักเรียนด้วย นอกจากนี้ตัวแปรด้านการขาดเรียนของนักเรียนเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ขึ้นอยู่กับหลาย ๆ สาเหตุ เมื่อนักเรียนไม่ได้เรียนย่อมทำให้ความพยายามในการเรียน ความตั้งใจในการเรียน และการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเรียนของนักเรียน และจะนำไปสู่การออกกลางคันของนักเรียนในที่สุด ผลจากตัวนักเรียนทำให้เราทราบว่าเมื่อใดก็ตามที่นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าครูยอมรับในตัวเขาและเชื่อว่าเขามีความสามารถเมื่อนั้นนักเรียนย่อมพร้อมมากขึ้นที่จะให้ความร่วมมือกับครูยอมรับความช่วยเหลือ หรือคำแนะนำ ดักเตือนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนมากขึ้น เจตคติของนักเรียนที่มีผลต่อโรงเรียนย่อมทำให้นักเรียนมีความผูกพันต่อโรงเรียน อยากใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนและทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการเรียนการสอน แต่ในทางกลับกันถ้าสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนทำให้นักเรียนได้รับความเจ็บปวดหรือขมขื่นแล้วอาจทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน อันจะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาการหนีเรียน เกิดความเบื่อหน่ายขิงขัง อยากหนีการเรียนการสอน ทำให้ผลการเรียนการสอนต่ำไปด้วย

สิทธิศิต คำวรรณ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักการบริหารการศึกษา 5 ด้าน คือ การวางแผน ด้านการแบ่งสรรทรัพยากร ด้านการกระตุ้นและแรงจูงใจ ด้านการประสานงาน และด้านการประเมินผล พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการประเมินผลโครงการส่งเสริมวินัยในตนเอง

ของนักเรียนน้อยกว่าทุกๆ ด้าน ซึ่งผู้บริหารควรมีรูปแบบของการประเมินผลที่ชัดเจนในการประเมินให้มาก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 74-75) ได้ศึกษาปัญหา และสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่ออกกลางคัน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน เรียงตามลำดับคือ นักเรียนไม่ยอมเรียน ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยหารายได้โดยการประกอบอาชีพ ไม่มีเงินเรียนต่อ อพยพติดตามผู้ปกครองไปประกอบอาชีพ การคมนาคมระหว่างบ้านกับโรงเรียนไม่สะดวก โรงเรียนอยู่ไกลบ้าน การจัดการเรียนการสอนไม่สนองความต้องการของนักเรียน และนักเรียนต้องการออกไปแต่งงาน สำหรับผู้บริหารกับครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักเรียนช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ พ่อแม่แยกกันอยู่ นักเรียนอพยพตามผู้ปกครอง ผลการเรียนของนักเรียนต่ำ นักเรียนไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู ผู้ปกครองขาดความสัมพันธ์กับโรงเรียน ระยะทางระหว่างบ้านกับโรงเรียนไกล การเดินทางมาโรงเรียนไม่สะดวก สุขภาพของนักเรียนไม่ดี และนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน

นันทยา คงประพันธ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมและสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมและสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ตามตัวแปร ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมเที่ยวผับมากที่สุด โดยระยะเวลา ระหว่าง 21.00 – 23.00 น. ไปเที่ยวเฉลี่ยเดือนละครั้ง ค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้งสูงกว่า 500 บาท ใช้เวลาในการเที่ยวแต่ละครั้ง 2-4 ชั่วโมง พฤติกรรมที่ใช้มากที่สุดคือ ฟังเพลง โดยจะเที่ยวสถานบริการในวันศุกร์-วันเสาร์กับเพื่อนสนิทมากที่สุด โดยใช้เงินที่ได้มาจากผู้ปกครอง และวัยรุ่นรู้จักสถานเริงรมย์จากเพื่อนมากที่สุด สาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์มาจากทางด้านครอบครัว อยู่ในระดับน้อยและสาเหตุจากตัวบุคคลและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบตัวแปรพบว่า เพศ เงินที่ได้รับต่อสัปดาห์ เจตคติต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์แต่ละลักษณะแตกต่างกัน ครอบครัว อาชีพของบิดามารดา ขนาดของครอบครัว บรรยากาศในครอบครัว ภูมิสำเนา มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ไม่แตกต่างกัน

ถนัด ไบยา (2544 : 458-465) ได้ศึกษาสถานภาพและการพัฒนาเครือข่ายองค์กรชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตจังหวัดน่าน พบว่า กลุ่มที่ใช้สารเสพติดส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเยาวชนวัยแรงงาน สาเหตุของการใช้สารเสพติดในกลุ่มวัยแรงงานนั้นเพราะต้องการทำงานให้มากขึ้น ภาวะงานหรืออาชีพบางอย่างที่ต้องใช้ยาเสพติด หรือนายจ้างบางคนทำให้ลูกจ้าง

ใช้ยาเสพติดเพราะความเชื่อที่ผิด ๆ คิดว่าการใช้สารเสพติดจะช่วยให้มีพลังกำลัง และสามารถทำงานหนักให้มากขึ้น ส่วนสาเหตุของการใช้สารเสพติดในกลุ่มเยาวชนนั้น ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความอยากรู้อยากลอง การทำตามแฟชั่น ทำตามเพื่อน และปัญหาครอบครัว โดยสภาพแวดล้อมที่มียาเสพติดจะเป็นปัจจัยเสริมที่ทำให้ปัญหาทวีความรุนแรงขึ้น

นลินี สุภกรโกศย์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นชายต่อพฤติกรรมกรรมการเที่ยวสถานบริการคิสโก้เชค ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เพื่อศึกษาสภาพการเที่ยวสถานบริการคิสโก้เชคของวัยรุ่นไทย ศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นกับการเที่ยวสถานบริการคิสโก้เชค ลักษณะพฤติกรรมของวัยรุ่นในการเที่ยวสถานบริการคิสโก้เชค พบว่าทัศนคติของนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เคยไปเที่ยวสถานบริการ แต่มีทัศนคติต่อสถานบริการคิสโก้เชคว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นสถานที่ที่สามารถผ่อนคลายความตึงเครียด และไว้เป็นที่พบปะสังสรรค์กับเพื่อน รวมทั้งมีความรู้สึกที่ดีต่อคิสโก้เชคและมองว่าสถานบริการคิสโก้เชคเป็นแหล่งมั่วสุมของเยาวชนวัยรุ่นก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสถานบริการคิสโก้เชคเป็นสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และยังยืนยันว่ารัฐควรเข้มงวดต่อการเปิดสถานบริการคิสโก้เชคและควรจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมให้กับเยาวชนวัยรุ่นในการทำกิจกรรมเจ้าหน้าที่ตำรวจควรมีการตรวจตราอย่างสม่ำเสมอรอบ ๆ บริเวณคิสโก้เชคเพื่อป้องกันเยาวชนวัยรุ่นไปมั่วสุม สุ่มวลชน รวมทั้งดารา นักแสดง นักร้องควรมีบทบาทและช่วยรณรงค์เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชนวัยรุ่น และตัวเยาวชนควรมีจิตสำนึกถึงบทบาทหน้าที่ของตน

วิชัย กฤษกลาง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาของปัจจัยแวดล้อมในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยแวดล้อมที่มีปัญหาต่อการพัฒนาคุณธรรมของนักเรียนมากที่สุดคืออิทธิพลของสื่อมวลชน รองลงมาคือสภาพแวดล้อมทางบ้าน และปัญหาด้านการเรียนการสอนในโรงเรียน

เพทาย สดทรงศิลป์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันปัญหายาเสพติดในสถานศึกษามากที่สุดในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านครอบครัว โดยมีความต้องการครอบครัวที่อบอุ่น มีความสุข ด้านเพื่อน โดยมีความต้องการเพื่อนที่ไว้ใจใจสามารถปรึกษาปัญหาได้และเพื่อนชักชวนให้หลีกเลี่ยงจากยาเสพติด ด้านโรงเรียน โดยมีความต้องการครูที่เป็นแบบอย่างที่ดี

ด้านสื่อต่าง ๆ โดยมีความต้องการสื่อที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กและสังคม ด้านนโยบายของรัฐบาล โดยมีความต้องการขีดทรัพย์ของผู้ค้ายาเสพติด และด้านศาสนา โดยมีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนา

สุรศักดิ์ ทศพิงศ์ธาดา (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูต้อปจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 1 พบว่า ปจจัยด้านสภาพครอบครัวของนักเรียนส่งผลต่อการออกกลางคันอยู่ในระดับมาก ปจจัยด้านสภาพชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปจจัยด้านสภาพโรงเรียนและด้านตัวนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างการออกกลางคันกับที่ตั้งของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการออกกลางคันกับขนาดของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางลบ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

มาลัยวัลย์ วงศ์ใหญ่ และคณะ (2550 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2550 พบว่า พฤติกรรมของนักศึกษาที่ควรเร่งพัฒนาในภาพรวมคือ คุณธรรมด้านความขยัน ประหยัด มีวินัย และมีน้ำใจ

มันจนา ไทยแท้ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องกระบวนการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ปทุมธานี พบว่าก่อนการพัฒนาคุณธรรมของนักเรียน พบพฤติกรรมที่เป็นปัญหา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์สุจริต และด้านความประหยัด ส่วนในด้านของปจจัยทางสภาพแวดล้อมก็มีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตนด้านคุณธรรมของนักเรียน เพราะเด็กในวัยนี้มักจะมีพฤติกรรมเลียนแบบอันได้มาจากสภาพแวดล้อมทางบ้าน กลุ่มเพื่อน และสื่อแขนงต่างๆ เด็กสามารถรับได้หลากหลายรูปแบบ ยิ่งในยุคที่โลกไร้พรมแดนสื่อต่างประเทศยังมีบทบาทมาก ทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ง่าย และถ้าเด็กไม่ได้รับการชี้แนะที่ถูกต้องและไม่สามารถแยกแยะความเหมาะสมได้เองก็อาจก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมาย เช่น เด็กชอบแต่งตัวตามแฟชั่น มีนิสัยใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย เป็นต้น

อรุณี สารพิทักษ์ (2553 : 122-123) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอำเภอเสด็จ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า สภาพปฏิบัติตนด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาด้านสภาพปัญหาโดยรวมมีปัญหในระดับน้อย เมื่อพิจารณาจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุดคือด้านความประหยัด รองลงมาคือด้านความขยัน และด้านความมีวินัย ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรม และโครงการ

พัฒนาคุณธรรมต่าง ๆ เน้นการพัฒนาคุณธรรมในด้านอื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่ ทำให้การพัฒนาคุณธรรมทั้ง 3 ด้านนี้อาจไม่ได้รับการพัฒนาไปอย่างที่ควรจะเป็น

งานวิจัยต่างประเทศ

ครอว์เลย์ (Crawley. 1983 : 2840-A) ได้ศึกษาทัศนคติของครูและนักเรียนที่มีต่อสภาพห้องเรียน วิธีการดำเนินงานและพฤติกรรมนักเรียนในชั้นของครูที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการรักษาระเบียบวินัย โดยจุดมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของครูที่ได้รับการฝึกอบรม กับครูที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมและทัศนคติของนักเรียนในชั้นของครูที่ได้รับการฝึกอบรมกับนักเรียนในชั้นของครูที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ซึ่งปรากฏผลในการวิจัยครั้งนี้ว่า ครูส่วนหนึ่งยอมรับในโครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการรักษาระเบียบวินัยมาแล้ว มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนมากกว่านักเรียนในชั้นของครูที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมมาก่อน

นาร์ตัน (Nardone. 1982 : 1261) ได้ทำการวิจัยและจัดโปรแกรมบำบัดกลุ่ม (Group Therapy Program) เพื่อสอนให้เด็กชายควบคุมอารมณ์ ความโกรธ ความก้าวร้าว ใจร้อน ด้วยการฝึกใช้สติควบคุมตนเอง การฝึกแก้ปัญหา การฝึกกำหนดพฤติกรรม กลุ่มสัมพันธ์และการฝึกผ่อนคลายจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวและอารมณ์โกรธของเด็กชายทั้งหมดลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เด็กชายสามารถแก้ปัญหาความคับข้องใจของตนได้มากขึ้น

โอบิน แอนเน่ อลิซาเบท (Hoban Anne Elizabeth. 1997 : 36-01) ได้ศึกษาผลกระทบของการฝึกทักษะพื้นฐานทางสังคมกับนักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนขนาดกลางต้องประสบปัญหากับนักเรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติตามให้เข้ากับทักษะพื้นฐานทางสังคม ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาปฏิบัติตามได้เหมาะสมตามกฎระเบียบของโรงเรียน นอกจากนี้แล้วนักเรียนยังขาดทักษะในการสื่อสารและทักษะในการตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างสันติวิธี ถ้าหากว่าเราสอนทักษะทางสังคมให้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร คาดว่าพฤติกรรมของเด็กจะได้รับการพัฒนาขึ้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาประโยชน์ของการฝึกทักษะทางสังคมกับนักเรียนเกรด 6 ในโรงเรียนขนาดกลางในเมือง ผู้วิจัยได้เจาะจงเลือกกลุ่มทดลองเป็นพิเศษ เลือกนักเรียนที่ประสบปัญหาทางพฤติกรรมมาสังเกตและประเมิน ผู้วิจัยได้ใช้การทดสอบ Pre-test และ Post-test เป็นเลขคณิตในการประเมินแล้วสำรวจข้อมูลจากครูว่าต้องการให้พัฒนานักเรียนกลุ่มตัวอย่างในจุดใดบ้าง เปรียบเทียบข้อมูลของผู้วิจัยกับตำราการฝึกทักษะทางสังคมทั่วไป พร้อมทั้งวิเคราะห์คะแนน Pre-test และ Post-test เมื่อสิ้นสุดการฝึก ผู้วิจัยพบว่า การฝึกทักษะทางสังคมช่วยให้นักเรียนกลุ่มทดลอง พัฒนาทั้งคะแนนสอบ Post-test และพฤติกรรมที่โรงเรียนอีกด้วย

ฮอลล์ (Hall. 1999 : 59-12A) ได้ศึกษาการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของครูกับความสัมพันธ์ของการมาเรียน ความประพฤติระเบียบวินัยของนักเรียนและศักยภาพของนักเรียน วัตถุประสงค์ของการศึกษาเรื่องนี้ เพื่อค้นหาผลกระทบจากการขาดงานของครูที่มีต่อนักเรียน โดยวัดได้จากข้อมูลโดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 3 เดือน ในช่วงปีการศึกษา 2538-2539 ข้อมูลได้จากครูประจำการและครูอื่นที่ทำหน้าที่แทน การจัดเก็บข้อมูลนั้นมีวิธีการหลากหลาย โดยการตรวจสอบการเข้าเรียน พฤติกรรมและศักยภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน ข้อมูลเพิ่มเติมนั้นได้มาจากครูและนักเรียนที่ตระหนักในหน้าที่ และเล็งเห็นความสำคัญจากการขาดงานของครูที่มีต่อ นักเรียน นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์ผู้บริหารเพื่อขอข้อมูลสนับสนุน และวิเคราะห์ข้อมูลตีความจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ผลการศึกษาพบว่า การขาดงานของครูสัมพันธ์กับการขาดงานของนักเรียนซึ่งเป็นผลเสียต่อประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียนจากปกติในระดับ .001 และยังเป็น การเพิ่มปัญหาด้านระเบียบวินัยของนักเรียนด้วย ผลสำรวจจากนักเรียนและครูรวมถึงการสัมภาษณ์ผู้บริหารยืนยันผลการศึกษานี้โดยผลเป็นอย่างดี

เอนซิโซ (Enciso Raymond Paz. 2000 : 39-04) ได้ศึกษาการตระหนักถึงระเบียบวินัย (พฤติกรรม) ของนักเรียน : ความเห็นของนักเรียน ครูและผู้บริหาร พบว่า ในการศึกษาเรื่องนี้ใช้ โรงเรียนที่มีนักเรียน จำนวน 1,700 คน โดยประมาณและมีครูอีก 69 คน พฤติกรรมของนักเรียนด้านระเบียบวินัย รวมถึงการประพฤติปฏิบัติตนที่ไม่เหมาะสม ซึ่งแสดงออกมาจากนักเรียน 1 คน ซึ่งทำให้เสียบรรยากาศในการเรียนของนักเรียนคนอื่น ๆ มีข้อความกล่าวคลาดเคลื่อนไปว่า ครูจะบอกพฤติกรรมที่เป็นปัญหาก่อนที่จะปัญหาพฤติกรรมจะเกิดขึ้นไว้อย่างไร ผลของการศึกษาพบว่า ทั้งครูและนักเรียนไม่พบว่าพฤติกรรมด้านระเบียบวินัยส่งผลในด้านการป้องกัน หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เหมาะสม ผู้บริหารกล่าวว่า ครูคือตัวจักรสำคัญในการดำเนินนโยบายด้านวินัยนักเรียนให้สำเร็จ ซึ่งนั่นขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของครูในการจัดชั้นเรียน ส่วนนักเรียนนั้นเชื่อว่าผู้ปกครองมีส่วนสำคัญที่สุดในการดูแลบุตรหลานด้านระเบียบวินัย

แซนเดอร์ (Sanders. 2001 : 62-06A) ได้ศึกษาการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการควบคุมการรายงานพฤติกรรมตนเองและการให้ความช่วยเหลือด้านพฤติกรรมวินัย พบว่า นักเรียนที่เจอในโรงเรียนนั้นอยู่ในภาวะเสี่ยงที่ต้องทำทัณฑ์บนและถูกพักการเรียน จากการศึกษาหลายครั้งพบว่า เพียงครั้งหนึ่งที่เคยถูกทำทัณฑ์บนจากความเกรงนักเรียนเหล่านั้น มีแนวโน้มจะเป็นพฤติกรรมในเชิงลบ ที่ปรึกษาของทางโรงเรียนซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องทำให้โปรแกรม ให้ความปรึกษาโรงเรียนแห่งการพัฒนาประสบความสำเร็จต้องการทราบว่าใครอยู่ในกลุ่มเสี่ยง และเป็นปัญหาของทางโรงเรียน ที่ปรึกษาที่มีข้อมูลจะสามารถเจาะกลุ่มเป้าหมายและหาทางป้องกันที่เหมาะสมให้กับพวกเขา ซึ่งจำเป็นจะต้องเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้นให้ได้ วัตถุประสงค์เบื้องต้น

ของการวิจัยนี้เพื่อศึกษาเครื่องมือในการช่วยเหลือให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสม นอกจากนี้ การศึกษาในเรื่องนี้ยังได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ของอายุ เพศ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และพื้นเพของชนกลุ่มน้อยซึ่งอาจมีผลต่อสภาพการควบคุมการรายงานพฤติกรรมตนเองของ นักเรียนเกรด 9 จำนวน 154 คน ได้ทำแบบสำรวจทั้งสิ้น 64 ข้อ การสำรวจนี้ยึดข้อมูลเชิงสถิติ ข้อมูลส่วนตัว อายุ เพศ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนพื้นเพ สภาพการควบคุม การรายงานพฤติกรรมตนเองมีการใช้แบบทดสอบในการตั้งคำถามวิจัย ผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่า เพศชายน่าจะได้รับความช่วยเหลือทางพฤติกรรมสภาพการควบคุมภายนอก สัมพันธ์กับ โอกาสสัญญาความเกรที่เพิ่มขึ้นจะสัมพันธ์กับ โอกาสที่จะถูกทำทัณฑ์บนที่เพิ่มขึ้น และนักเรียนที่อายุมากสัมพันธ์กับสภาพควบคุมภายนอก

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว พอสรุปได้ว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนเกิดจาก หลายสาเหตุ และเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขเพื่อลดปัญหาของสังคมส่วนรวม ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน มีบทบาทที่ทำให้ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวเพิ่มขึ้นหรือลดลง จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจ ในสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนตามความเป็นจริง เพื่อเป็นแนวทาง ในการดำเนินงานในการแก้ปัญหาเป็นอย่างดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 แยกเป็น ผู้บริหาร 80 คน ครู 1,326 คน รวมกลุ่มประชากรทั้งสิ้น 1,406 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มประชากร คือ ผู้บริหาร ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนครู โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางสำเร็จรูปของเกรจซี และมอร์แกน ได้ครูจำนวน 332 คน และทำการสุ่มแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified Random Sampling) (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 113-119) แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 412 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งและขนาด โรงเรียน

โรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
ขนาดกลาง	19	222	241	19	56	75
ขนาดใหญ่	61	1104	1165	61	276	337
รวม	80	1326	1406	80	332	412

เมื่อกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบประชากรและกลุ่มตัวอย่างกับตารางกระจายที่
และมอร์แกน ดังตารางที่ แล้วทำการสุ่มกลุ่มย่อย โดยให้กระจายตามขนาดโรงเรียนตามสัดส่วน
โดยกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารใช้ประชากร ส่วนกลุ่มตัวอย่างของครูใช้วิธีการสุ่มตามระดับชั้น
อย่างมีสัดส่วน (Stratified Random Sampling) ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหาร และครูในโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

อำเภอ	กลุ่มตัวอย่าง						รวมทั้งสิ้น
	ผู้บริหาร			ครู			
	ขนาด กลาง	ขนาด ใหญ่	รวม	ขนาด กลาง	ขนาด ใหญ่	รวม	
ประโคนชัย	4	21	25	14	92	106	131
กระสัง	3	15	18	8	66	74	92
บ้านกรวด	9	8	17	25	28	53	70
พลับพลาชัย	2	10	12	6	52	58	70
ห้วยราช	1	7	8	3	38	41	49
รวม	19	61	80	56	276	332	412

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้าง
ตามปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 รวมทั้งศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะเป็นแบบ
เลือกตอบ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบสอบถามแบ่งเป็น
3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพทั่วไปของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยลักษณะคำถามเป็นแบบ
เลือกตอบ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดให้มี
ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นน้อย
- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด
(Open Form) เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าว
มาแล้วเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมี
ลำดับในการสร้างดังนี้

- 2.1 ศึกษาเอกสารตำรา หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้างเครื่องมือจากเอกสารและตำราต่าง ๆ
- 2.3 กำหนดกรอบความคิดและขอบข่ายในการสร้างเครื่องมือ
- 2.4 กำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างเครื่องมือ

2.5 นำเสนอร่างเครื่องมือให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญได้
ตรวจสอบ ทั้งนี้ได้ตั้งคำถามที่ครอบคลุมและตรงตามสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อเป็นการ
หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบมี 3 ท่าน ดังนี้

2.5.1 นายสุวรรณ ภาณี ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแสงโตน
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.5.2 นางกัญญาภรณ์ นุชวงษ์ ตำแหน่งครูโรงเรียนประโคนชัยวิทยา
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.5.3 นางสุนันทา พวงไพบูลย์ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.6 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ มาปรับปรุงแก้ไขและเสนอให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

2.7 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับ ผู้บริหาร และ ครู ในโรงเรียนบ้านลำควน โรงเรียนบ้านโลกกลอย โรงเรียนบ้านหนองไม้งาม 2 โรงเรียนบ้านเสม็ด และ โรงเรียนบ้านกระสังสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 50 ชุด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยทดสอบด้วย t-test ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ได้ค่า r มีค่า 1.75 ขึ้นไป ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 14.819 - 42.131 ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกสูง และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .9675

2.8 นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนไว้ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ไปถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ติดตามผลการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
4. เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจำนวน 412 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการจัดกระทำข้อมูล ดังนี้ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ และคัดเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์แล้วดำเนินการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาสถานภาพทั่วไปของผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Mean) ได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ t-test แบบ Independent Samples Test กำหนดค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงหาความถี่ หาค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 สถิติพื้นฐาน

1.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) จากสูตร (ประกอบ กรรณสูตร. 2542 : 72)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

1.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังสูตรต่อไปนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2540 : 28-30)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อใช้ t-test แบบ Independent Samples t-test

ดังสูตรต่อไปนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2540 : 28-30)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n}}}$$

เมื่อ	\bar{X}_H	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนสูง
	\bar{X}_L	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
	S_H^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนสูง
	S_L^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
	n	แทน จำนวนคน ในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำที่นำมาวิเคราะห์

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient)

ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (ประคอง วรรณสูตร. 2542 : 45-46)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	s_i^2	แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	s^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู
เมื่อจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน โดยใช้ t-test แบบ Independent
Samples t-test ดังสูตรต่อไปนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2540 : 28-30)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบ t
	\bar{X}_1	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	\bar{X}_2	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

\bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
<i>S.D.</i>	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
<i>t</i>	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
<i>N</i>	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางด้านสถิติ และวิจัยทำการวิเคราะห์และจำแนกผลการวิเคราะห์เป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ ตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน

ตาราง 3 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มตัวอย่าง	412	100
สถานภาพตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	80	19.42
ครู	332	80.58
ขนาดของโรงเรียน		
โรงเรียนขนาดใหญ่	61	76.25
โรงเรียนขนาดกลาง	19	23.75

จากตาราง 3 พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 412 เป็นผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 19.42 และครู คิดเป็นร้อยละ 80.58 และเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.25 รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.75

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยรวม และรายด้าน

สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	ลำดับที่
สาเหตุจากตัวนักเรียน	2.91	0.93	ปานกลาง	4
สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว	3.18	0.64	ปานกลาง	2
สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา	3.05	0.84	ปานกลาง	3
สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม	3.90	0.89	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.00	0.87	ปานกลาง	

จากตาราง 4 พบว่า สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 2 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.00$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ($\bar{x} = 3.90$) ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว ($\bar{x} = 3.18$) สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา ($\bar{x} = 3.05$) และสาเหตุจากตัวนักเรียน ($\bar{x} = 2.91$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ($\bar{x} = 3.90$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สาเหตุจากตัวนักเรียน ($\bar{x} = 2.91$)

สำหรับรายละเอียดการวิเคราะห์เป็นรายข้อในแต่ละด้าน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 2 ปรากฏดังตาราง 5 - 8

ตาราง 5 คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู
 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากตัวนักเรียน โดยรวม และรายข้อ

สาเหตุจากตัวนักเรียน	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	ลำดับที่
1. มีความไม่สมบูรณ์ของร่างกาย.....	2.10	1.03	น้อย	14
2. มีความเจ็บป่วย มีสุขภาพอ่อนแอ มีโรคประจำตัว.....	2.00	0.93	น้อย	15
3. มีรูปร่าง หน้าตา ไม่หล่อ ไม่สวย จากลักษณะทางพันธุกรรม.....	2.55	1.12	ปานกลาง	13
4. มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยหนุ่มสาวอย่างรวดเร็ว	3.77	0.94	มาก	7
5. ต้องการการยอมรับและตอบสนองจากสังคมอย่างสูง....	4.02	0.84	มาก	4
6. ขาดความสามารถในการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน.....	3.33	1.01	ปานกลาง	12
7. ต้องการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองอย่างจริงจัง.....	3.42	1.05	ปานกลาง	11
8. มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างไม่เหมาะสม.....	4.02	0.73	มาก	3
9. ขาดกำลังใจและความกระตือรือร้นในการดำเนินชีวิต...	3.73	0.92	มาก	8
10. มีความอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ.....	4.13	0.92	มาก	1
11. มีความคิดหมกมุ่นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ทำให้อารมณ์แปรปรวน.....	3.82	1.18	มาก	6
12. ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง.....	3.91	1.09	มาก	5
13. มีความกระวนกระวายใจต่อคำพูดที่กล่าวออกไป.....	3.70	1.21	มาก	10
14. ต้องการความเป็นอิสระ สนุกสนาน เพลิดเพลิน.....	4.03	0.98	มาก	2
15. มีอุดมคติสูง ต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง.....	3.72	1.20	มาก	9
รวมเฉลี่ย	2.91	0.93	ปานกลาง	

จากตาราง 5 พบว่า สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากตัวนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อ 3 6 และ 7 ส่วนข้อที่มี

ความคิดเห็นในระดับน้อย ได้แก่ ข้อ 1 และ 2 ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 10 มีความอยากรู้ อยากเห็น อยากลองต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ ($\bar{x} = 4.13$) รองลงมา ข้อ 14 ต้องการความเป็นอิสระ สนุกสนาน เพลิดเพลิน ($\bar{x} = 4.03$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 2 มีความเจ็บป่วย มีสุขภาพอ่อนแอ มีโรคประจำตัว ($\bar{x} = 2.00$)

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู
ในโรงเรียนชายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว โดยรวม
และรายข้อ

สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	ลำดับที่
16. บิดามารดาขัดแย้งไม่ลงรอยกัน.....	4.27	0.76	มาก	2
17. บิดามารดาแยกทางกัน.....	3.27	0.96	ปานกลาง	8
18. บิดามารดามีคู่สมรสหลายคน.....	2.56	0.95	ปานกลาง	11
19. บิดา/มารดาดื่มเหล้า.....	2.92	1.12	ปานกลาง	10
20. บิดา/มารดาเป็นนักพนัน.....	3.39	1.11	ปานกลาง	7
21. บิดา/มารดาไม่มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอน.....	4.32	0.79	มาก	1
22. ในบ้านมีสมาชิกมากเกินไปหรือน้อยเกินไป.....	4.18	0.83	มาก	4
23. นักเรียนเป็นลูกคนกลาง.....	4.21	0.76	มาก	3
24. บิดามารดาร์กูกไม่เท่ากัน.....	3.56	1.14	มาก	6
25. ฐานะทางครอบครัว.....	3.63	1.04	มาก	5
26. ครอบครัวปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ตามใจตัวเอง.....	3.07	1.30	ปานกลาง	9
27. บิดามารดาไปประกอบอาชีพที่ถิ่นฐานอื่น.....	2.19	1.06	น้อย	14
28. นักเรียนมาจากครอบครัวที่เข้มงวดหรือปล่อยปละละเลยจนเกินไป.....	2.26	1.20	น้อย	13
29. การเลียนแบบพฤติกรรมที่หยาบคายของบิดามารดาหรือสมาชิกในครอบครัว.....	2.45	2.29	น้อย	12
30. นักเรียนเรียนหนังสือและประกอบอาชีพนอกเวลาเรียนด้วย.....	2.04	0.96	น้อย	15
รวมเฉลี่ย	3.18	0.64	ปานกลาง	

จากตาราง 6 พบว่า สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพทาง
ครอบครัว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง
($\bar{x} = 3.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อ 17 18 19
20 และ 26 และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อ 27 28 29 30 ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็น
อยู่ในระดับมาก สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 21 บิดา/มารดาไม่มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอน
($\bar{x} = 4.32$) รองลงมา ข้อ 16 บิดามารดาขัดแย้งไม่ลงรอยกัน ($\bar{x} = 4.27$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
คือ ข้อ 30 นักเรียนเรียนหนังสือและประกอบอาชีพนอกเวลาเรียนด้วย ($\bar{x} = 2.04$)

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์
เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา
โดยรวม และรายชื่อ

สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา	\bar{x}	SD	ความหมาย	ลำดับที่
31. สภาพภูมิทัศน์ของโรงเรียนที่กระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว.....	2.23	0.99	น้อย	15
32. สภาพภูมิอากาศในห้องเรียนร้อนอบอ้าว.....	2.26	0.97	น้อย	14
33. แสงสว่างในห้องเรียนมีไม่เพียงพอ.....	2.79	2.35	ปานกลาง	8
34. การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนไม่เหมาะสม.....	2.99	1.12	ปานกลาง	5
35. การจัดที่นั่งของนักเรียนในชั้นเรียนไม่เหมาะสม.....	2.95	1.35	ปานกลาง	6
36. กระบวนการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน.....	2.69	1.12	ปานกลาง	10
37. ความเข้มงวดของครูผู้สอน.....	2.91	1.11	ปานกลาง	7
38. ครูปล่อยปะละเลยต่อหน้าที่ ไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่นักเรียน.....	2.66	1.14	ปานกลาง	11
39. ภาระงานที่ครูมอบหมายให้ยุ่งยากซับซ้อน ให้เวลาน้อย	2.55	1.24	ปานกลาง	12
40. การย้ายโรงเรียน หรือการย้ายที่เรียนใหม่.....	3.73	1.12	มาก	2
41. การเผชิญหน้ากับครูที่ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้.....	2.45	1.12	น้อย	13
42. ครูทำโทษนักเรียนอย่างรุนแรง เช่น เจียน ตี ดูด่า ประจานอย่างรุนแรง.....	3.59	0.90	มาก	3
43. นักเรียนเลือกคบเพื่อนที่มีนิสัยและพฤติกรรมก้าวร้าว....	2.75	1.03	ปานกลาง	9
44. กฎระเบียบในโรงเรียนเคร่งครัดเกินไป.....	3.45	1.14	ปานกลาง	4
45. อิทธิพลกลุ่มเพื่อนที่มีความประพฤติดีเสียวและคลุกคลีด้วยการทำกิจกรรมร่วมกัน.....	3.88	1.14	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.05	0.84	ปานกลาง	

จากตาราง 7 พบว่า สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 40 42 และ 45 ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อ 31 32 และ 41 ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 45 อิทธิพลกลุ่มเพื่อนที่มีความประพฤติเสียหายและคลุกคลีด้วยการกระทำกิจกรรมร่วมกัน ($\bar{x} = 3.88$) รองลงมา ข้อ 40 การย้ายโรงเรียนหรือการย้ายที่เรียนใหม่ ($\bar{x} = 3.73$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 31 สภาพภูมิทัศน์ของโรงเรียนที่กระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ($\bar{x} = 2.23$)

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม
โดยรวม และรายชื่อ

สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	ลำดับที่
46. ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ การเงิน ไม่พอใช้จ่าย.....	3.92	0.85	มาก	8
47. อิทธิพลทางการเมืองท้องถิ่น.....	3.89	0.93	มาก	9
48. สภาพชุมชนที่นักเรียนอยู่อาศัย.....	3.62	0.99	มาก	14
49. สิ่งแวดล้อมในสังคมที่มีบุคคลประพฤติตนเสเพล เกรียนซพาล	4.03	0.91	มาก	2
50. การลอกเลียนแบบบุคคลที่ชื่นชอบ.....	3.99	0.89	มาก	3
51. ผู้ใหญ่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี เด็กวัยรุ่นเอาอย่างผู้ใหญ่	3.88	0.94	มาก	10
52. ได้รับการปลูกฝังแนวคิดที่ไม่ถูกต้องจากสังคม.....	3.95	0.93	มาก	6
53. อิทธิพลของวัฒนธรรมที่เด็กเลียนแบบจากสื่อมวลชนต่างๆ.....	3.85	0.96	มาก	12
54. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในชุมชน.....	4.17	0.81	มาก	1
55. ตั้งแก๊งตั้งกลุ่มที่มีอิทธิพล.....	3.99	1.01	มาก	5
56. ได้รับการชักนำจากเพื่อนรุ่นพี่ในทางที่ไม่เหมาะสม.....	2.75	1.03	ปานกลาง	15
57. การรับรู้ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมจากสื่อต่าง ๆ.....	3.99	0.89	มาก	4
58. ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้เด็ก อยากรู้ อยากเห็น และอยากลองแบบอย่างที่ไม่ดี.....	3.85	0.96	มาก	13
59. การลอกเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงจากบทบาท การแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบในบทละคร การ์ตูน นิทาน นิยาย หรือหนังสือต่าง ๆ.....	3.95	0.93	มาก	7
60. ความซับซ้อนในกลุ่มของสังคม.....	3.88	1.14	มาก	11
รวมเฉลี่ย	3.90	0.89	มาก	

จากตาราง 8 พบว่า สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพแวดล้อม
ทางสังคม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อ 56 ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 54 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในชุมชน ($\bar{x} = 4.17$) รองลงมา ข้อ 49 สิ่งแวดล้อมในสังคมที่มีบุคคลประพฤติตนเสเพล เกรง อันธพาล ($\bar{x} = 4.03$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 56 ได้รับการชักนำจากเพื่อนรุ่นพี่ในทางที่ไม่เหมาะสม ($\bar{x} = 2.75$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน	ผู้บริหาร		ครู		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
สาเหตุจากตัวนักเรียน	3.01	0.90	2.88	0.93	1.09
สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว	3.20	0.69	3.18	0.63	0.29
สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา	3.12	0.78	3.04	0.85	0.77
สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม	4.07	0.79	3.86	0.91	1.90*
รวมเฉลี่ย	3.11	0.80	2.96	0.88	1.39

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สำหรับรายละเอียดการวิเคราะห์เป็นรายข้อในแต่ละด้าน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนชายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ปรากฏดังตาราง 10 - 13

ตาราง 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนชายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ด้านสาเหตุจากตัวนักเรียน โดยรวม และรายข้อ จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง

สาเหตุจากตัวนักเรียน	ผู้บริหาร		ครู		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1. มีความไม่สมบูรณ์ของร่างกาย.....	2.24	1.08	2.07	1.02	1.31
2. มีความเจ็บป่วย มีสุขภาพอ่อนแอมีโรคประจำตัว.....	2.09	1.00	1.98	0.91	0.89
3. มีรูปร่าง หน้าตา ไม่หล่อ ไม่สวย จากลักษณะทางพันธุกรรม.....	2.66	1.16	2.52	1.11	1.01
4. มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยหนุ่มสาวอย่างรวดเร็ว.....	3.81	0.92	3.76	0.95	0.43
5. ต้องการการยอมรับและตอบสนองจากสังคมอย่างสูง.....	4.04	0.79	4.02	0.85	0.22
6. ขาดความสามารถในการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน.....	3.54	0.99	3.28	1.01	2.05*
7. ต้องการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองอย่างจริงจัง.....	3.66	1.01	3.36	1.05	2.36*
8. มีพฤติกรรมก้าวร้าวแสดงออกอย่างไม่เหมาะสม.....	3.96	0.79	4.03	0.72	-0.74
9. ขาดกำลังใจและความกระตือรือร้นในการดำเนินชีวิต.....	3.73	0.98	3.73	0.91	-0.60
10. มีความอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ.....	4.20	0.92	4.11	0.92	0.77
11. มีความคิดหมกมุ่นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ทำให้อารมณ์แปรปรวน.....	3.88	0.97	3.80	1.22	0.48
12. ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง.....	4.00	1.01	3.89	1.10	0.85
13. มีความกระวนกระวายใจต่อคำพูดที่กล่าวออกไป.....	3.71	1.22	3.69	1.21	0.13
14. ต้องการความเป็นอิสระ สนุกสนาน เพลิดเพลิน.....	4.00	0.96	4.04	0.98	-0.30
15. มีอุดมคติสูง ต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง.....	3.79	1.17	3.70	1.20	0.57
รวมเฉลี่ย	3.01	0.90	2.88	0.93	1.10

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากตัวนักเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 6 ขาดความสามารถในการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน และข้อ 7 ต้องการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองอย่างจริงจัง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน
ด้านสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว โดยรวม และรายชื่อ จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง

สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว	ผู้บริหาร		ครู		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
16. บิดามารดาขัดแย้ง ไม่ลงรอยกัน.....	4.31	0.87	4.26	0.73	0.60
17. บิดามารดาแยกทางกัน.....	3.19	1.12	3.30	0.92	-0.90
18. บิดามารดามีคู่สมรสหลายคน.....	2.60	0.98	2.55	0.94	0.42
19. บิดา/มารดาตี้มหน้า.....	2.94	1.07	2.92	1.13	0.16
20. บิดา/มารดาเป็นนักพนัน.....	3.51	0.97	3.36	1.14	0.14
21. บิดา/มารดาไม่มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอน.....	4.35	0.81	4.31	0.78	0.41
22. ในบ้านมีสมาชิกมากเกินไปหรือน้อยเกินไป.....	4.34	0.69	4.14	0.86	1.90*
23. นักเรียนเป็นลูกคนกลาง.....	4.16	0.83	4.22	0.74	-0.61
24. บิดามารดาร์กถูกไม่เท่ากัน.....	3.83	0.98	3.49	1.16	2.38*
25. ฐานะทางครอบครัว.....	3.78	1.08	3.60	1.03	1.36
26. ครอบครัวปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ตามใจตัวเอง.....	3.23	1.24	3.03	1.31	1.19
27. บิดามารดาไปประกอบอาชีพที่ถิ่นฐานอื่น.....	2.35	1.10	2.15	1.00	1.54
28. นักเรียนมาจากครอบครัวที่เข้มงวดหรือปล่อยปละ ละเลยจนเกินไป.....	2.26	1.08	2.27	1.23	-0.07
29. การเลียนแบบพฤติกรรมที่หยาบคายของบิดามารดาหรือ สมาชิกในครอบครัว.....	2.30	1.06	2.49	2.50	-0.66
30. นักเรียนเรียนหนังสือและประกอบอาชีพนอกเวลาเรียน ด้วย.....	2.05	1.07	2.04	0.93	0.07
รวมเฉลี่ย	3.20	0.69	3.18	0.63	0.30

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 22 ในบ้านมีสมาชิกมากเกินไปหรือน้อยเกินไป และข้อ 24 บิดามารดาร์กถูกไม่เท่ากัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน
ด้านสาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา โดยรวม และรายชื่อ จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง

สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา	ผู้บริหาร		ครู		t
	\bar{x}	SD	\bar{x}	S.D.	
31. สภาพภูมิทัศน์ของโรงเรียนที่กระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว.....	2.25	1.07	2.22	0.97	0.22
32. สภาพภูมิอากาศในห้องเรียนร้อนอบอ้าว.....	2.28	1.03	2.25	0.95	0.18
33. แสงสว่างในห้องเรียนมีไม่เพียงพอ.....	2.60	1.12	2.66	1.00	0.47
34. การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนไม่เหมาะสม.....	2.94	1.11	3.00	1.12	-0.43
35. การจัดที่นั่งของนักเรียนในชั้นเรียนไม่เหมาะสม.....	2.99	1.35	2.95	1.35	0.25
36. กระบวนการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน.....	2.75	1.13	2.67	1.12	0.54
37. ความเข้มงวดของครูผู้สอน.....	2.89	1.13	2.91	1.10	-0.16
38. ครูปล่อยปละละเลยต่อหน้าที่ ไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่นักเรียน.....	2.91	1.12	2.60	1.13	2.20*
39. ภาระงานที่ครูมอบหมายให้ยุ่งยากซับซ้อน ให้เวลาน้อย.....	2.78	1.29	2.49	1.22	1.84*
40. การย้ายโรงเรียน หรือการย้ายที่เรียนใหม่.....	3.94	1.02	3.68	1.14	1.86*
41. การเผชิญหน้ากับครูที่ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้.....	2.49	1.08	2.44	1.13	0.34
42. ครูทำโทษนักเรียนอย่างรุนแรง เช่น เข็มขัด ดี ดุ คำประจานอย่างรุนแรง.....	3.66	0.78	3.58	0.93	0.78
43. นักเรียนเลือกคบเพื่อนที่มีนิสัยและพฤติกรรมก้าวร้าว....	2.73	1.08	2.76	1.02	-0.27
44. กฎระเบียบใน โรงเรียนเคร่งครัดเกินไป.....	3.51	1.06	3.44	1.17	0.53
45. อิทธิพลกลุ่มเพื่อนที่มีความประพฤติดีเสียหยาและคลุกคลีด้วยการทำกิจกรรมร่วมกัน.....	3.99	0.95	3.85	1.18	0.95
รวมเฉลี่ย	3.12	0.78	3.04	0.85	0.78

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 38 ครูปล่อยปละละเลยต่อหน้าที่ ไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่นักเรียน ข้อ 39 ภาระงานที่ครูมอบหมายให้ยุ่งยากซับซ้อน ให้เวลาน้อย และข้อ 40 การย้ายโรงเรียน หรือการย้ายที่เรียนใหม่ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน
ด้านสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยรวม และรายชื่อ จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง

สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม	ผู้บริหาร		ครู		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
46. ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ การเงินไม่พอใช้จ่าย.....	4.15	0.80	3.86	0.85	2.73*
47. อิทธิพลทางการเมืองท้องถิ่น.....	4.10	0.89	3.84	0.93	2.29*
48. สภาพชุมชนที่นักเรียนอยู่อาศัย.....	3.84	1.04	3.57	0.97	2.20*
49. สิ่งแวดล้อมในสังคมที่มีบุคคลประพฤติตนเสเพล เกเรอันธพาล	4.19	1.05	3.99	0.87	1.72
50. การลอกเลียนแบบบุคคลที่ชื่นชอบ.....	4.33	0.70	3.91	0.92	3.79**
51. ผู้ใหญ่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี เด็กวัยรุ่นเอาอย่างผู้ใหญ่	3.95	0.97	3.86	0.94	0.73
52. ได้รับการปลูกฝังแนวคิดที่ไม่ถูกต้องจากสังคม.....	4.25	0.79	3.88	0.95	3.20*
53. อิทธิพลของวัฒนธรรมที่เด็กเลียนแบบจากสื่อมวลชนต่างๆ.....	4.04	0.99	3.81	0.96	1.92*
54. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในชุมชน.....	4.30	0.71	4.14	0.83	1.57
55. ตั้งแก๊งตั้งกลุ่มที่มีอิทธิพล.....	4.15	1.09	3.95	0.98	1.63
56. ได้รับการชักนำจากเพื่อนรุ่นพี่ในทางที่ไม่เหมาะสม.....	2.73	1.08	2.76	1.02	-0.27
57. การรับรู้ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมจากสื่อต่าง ๆ.....	4.33	0.71	3.91	0.92	3.79**
58. ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เด็ก อยากรู้ อยากเห็น และอยากลองแบบอย่างที่ไม่ดี.....	4.04	0.99	3.81	0.96	1.92*
59. การลอกเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงจากบทภาพยนตร์ แสดงของตัวละครที่ชื่นชอบในบทละคร การ์ตูน นิทาน นิยาย หรือ หนังสือต่าง ๆ.....	4.25	0.79	3.88	0.95	3.20*
60. ความซับซ้อนในกลุ่มของสังคม.....	3.99	0.95	3.85	1.18	0.95
รวมเฉลี่ย	4.07	0.79	3.86	0.91	1.90*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 พบว่า ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยรวมและรายข้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 50 การลอกเลียนแบบบุคคลที่ชื่นชอบ และข้อ 57 การรับรู้ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมจากสื่อต่าง ๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนข้อ 46 ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ การเงินไม่พอใช้จ่าย ข้อ 47 อิทธิพลทางการเมืองท้องถิ่น ข้อ 48 สภาพชุมชนที่นักเรียนอยู่อาศัย ข้อ 52 ได้รับการปลูกฝังแนวคิดที่ไม่ถูกต้องจากสังคม ข้อ 53 อิทธิพลของวัฒนธรรมที่เด็กเลียนแบบจากสื่อมวลชนต่างๆ ข้อ 58 ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เด็กอยากรู้ อยากเห็น และอยากลองแบบอย่างที่ไม่ดี และข้อ 59 การลอกเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงจากบทภาพยนตร์แสดงของตัวละครที่ชื่นชอบในบทละคร การ์ตูน นิทาน นิยาย หรือหนังสือต่าง ๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
สาเหตุจากตัวนักเรียน	3.00	0.86	2.89	0.94	-0.93
สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว	3.24	0.57	3.17	0.66	-0.88
สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา	3.15	0.77	3.03	0.85	-1.07
สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม	4.04	0.83	3.87	0.90	-1.52
รวมเฉลี่ย	3.11	0.81	2.96	0.89	-1.28

จากตาราง 14 พบว่า ผู้บริหาร และครูใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

สำหรับรายละเอียดการวิเคราะห์เป็นรายข้อในแต่ละด้าน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ปรากฏดังตาราง 15 – 18

ตาราง 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน
ด้านสาเหตุจากตัวนักเรียน โดยรวม และรายข้อ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

สาเหตุจากตัวนักเรียน	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1. มีความไม่สมบูรณ์ของร่างกาย.....	2.15	1.05	2.09	1.03	-0.41
2. มีความเจ็บป่วย มีสุขภาพอ่อนแอ มีโรคประจำตัว.....	2.07	1.00	1.99	0.91	-0.64
3. มีรูปร่าง หน้าตา ไม่หล่อ ไม่สวย จากลักษณะทางพันธุกรรม	2.57	1.11	2.54	1.13	-0.21
4. มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยหนุ่มสาวอย่างรวดเร็ว.....	3.89	0.88	3.74	0.96	-1.23
5. ต้องการการยอมรับและตอบสนองจากสังคมอย่างสูง.....	4.04	0.85	4.01	0.84	-0.24
6. ขาดความสามารถในการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน.....	3.37	1.02	3.32	1.01	-0.41
7. ต้องการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองอย่างจริงจัง.....	3.52	1.02	3.39	1.06	-0.96
8. มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างไม่เหมาะสม.....	4.09	0.72	4.00	0.74	-1.00
9. ขาดกำลังใจและความกระตือรือร้นในการดำเนินชีวิต.....	3.80	0.92	3.72	0.93	-0.72
10. มีความอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ต้องการประสบการณ์ ใหม่ๆ.....	4.23	0.78	4.11	0.95	-1.02
11. มีความคิดหมกมุ่นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ทำให้อารมณ์แปรปรวน.....	4.01	1.07	3.77	1.19	-1.60
12. ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง.....	3.99	0.98	3.89	1.11	-0.70
13. มีความกระวนกระวายใจต่อคำพูดที่กล่าวออกไป.....	3.84	1.13	3.66	1.23	-1.13
14. ต้องการความเป็นอิสระ สนุกสนาน เพลิดเพลิน.....	4.04	0.91	4.03	0.99	-0.11
15. มีอุดมคติสูง ต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง.....	3.85	1.04	3.69	1.23	-1.08
รวมเฉลี่ย	3.00	0.86	2.89	0.94	-0.93

จากตาราง 15 พบว่า ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของ
นักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านสาเหตุจากตัวนักเรียน ทั้งโดยรวมและรายข้อ
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว โดยรวม และรายข้อ จำแนกตามขนาดของ โรงเรียน

สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
16. บิดามารดาขัดแย้ง ไม่ลงรอยกัน.....	4.32	0.76	4.26	0.76	-0.67
17. บิดามารดาแยกทางกัน.....	3.31	0.93	3.27	0.97	-0.32
18. บิดามารดามีคู่สมรสหลายคน.....	2.68	0.96	2.53	0.94	-1.21
19. บิดา/มารดาดื่มเหล้า.....	3.05	1.05	2.89	1.14	-1.14
20. บิดา/มารดาเป็นนักพนัน.....	3.47	1.13	3.37	1.11	-0.70
21. บิดา/มารดาไม่มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอน.....	4.40	0.74	4.30	0.80	-1.00
22. ในบ้านมีสมาชิกมากเกินไปหรือน้อยเกินไป.....	4.29	0.79	4.15	0.84	-1.31
23. นักเรียนเป็นลูกคนกลาง.....	4.29	0.67	4.19	0.78	-1.07
24. บิดามารดาร์กถูกไม่เท่ากัน.....	3.65	1.08	3.53	1.15	-0.82
25. ชูานะทางครอบครัว.....	3.80	0.99	3.60	1.05	-1.54
26. ครอบครัวปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ตามใจตัวเอง.....	3.20	1.31	3.04	1.30	-0.96
27. บิดามารดาไปประกอบอาชีพที่ถิ่นฐานอื่น.....	2.33	1.10	2.16	1.01	-1.32
28. นักเรียนมาจากครอบครัวที่เข้มงวดหรือปล่อยปละ ละเลยจนเกินไป.....	2.29	1.21	2.26	1.20	-0.23
29. การเลียนแบบพฤติกรรมที่หยาบคายของบิดามารดาหรือ สมาชิกในครอบครัว.....	2.35	1.06	2.30	0.98	-0.35
30. นักเรียนเรียนหนังสือและประกอบอาชีพนอกเวลาเรียน ด้วย.....	2.08	1.02	2.04	0.94	-0.36
รวมเฉลี่ย	3.24	0.57	3.17	0.66	-0.88

จากตาราง 16 พบว่า ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว โดยรวมและรายข้อ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา โดยรวมและรายข้อ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
31. สภาพภูมิทัศน์ของโรงเรียนที่กระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว	2.23	0.98	2.23	1.00	0.14
32. สภาพภูมิอากาศในห้องเรียนร้อนอบอ้าว.....	2.31	1.00	2.25	0.96	-0.49
33. แสงสว่างในห้องเรียนมีไม่เพียงพอ.....	2.56	1.00	2.67	1.03	0.82
34. การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนไม่เหมาะสม.....	2.83	1.14	3.02	1.11	1.36
35. การจัดที่นั่งของนักเรียนในชั้นเรียนไม่เหมาะสม.....	3.03	1.27	2.94	1.36	-0.52
36. กระบวนการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน.....	2.75	1.10	2.68	1.13	-0.49
37. ความเข้มงวดของครูผู้สอน.....	3.05	1.06	2.87	1.12	-1.28
38. ครูปล่อยปะละเลยต่อหน้าที่ ไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่นักเรียน.....	2.77	1.12	2.64	1.14	-0.93
39. ภาระงานที่ครูมอบหมายให้ยุ่งยากซับซ้อน ให้เวลาน้อย.....	2.56	1.20	2.54	1.25	-0.11
40. การย้ายโรงเรียน หรือการย้ายที่เรียนใหม่.....	3.91	1.04	3.69	1.14	-1.53
41. การเผชิญหน้ากับครูที่ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้.....	2.31	1.10	2.48	1.12	1.22
42. ครูทำโทษนักเรียนอย่างรุนแรง เช่น เขียน ตี ดุ คำ ประจานอย่างรุนแรง.....	3.61	0.97	3.59	0.91	-0.22
43. นักเรียนเลือกคบเพื่อนที่มีนิสัยและพฤติกรรมก้าวร้าว.....	2.69	1.08	2.77	1.02	0.55
44. กฎระเบียบในโรงเรียนเคร่งครัดเกินไป.....	3.49	1.18	3.44	1.14	-0.35
45. อิทธิพลกลุ่มเพื่อนที่มีความประพฤติดีเสียและคลุกคลีด้วยการทำกิจกรรมร่วมกัน.....	4.07	1.04	3.84	1.16	-1.59
รวมเฉลี่ย	3.15	0.77	3.03	0.85	-1.07

จากตาราง 17 พบว่า ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา ทั้งโดยรวมและรายข้อ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยรวม และรายชื่อ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
46. ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ การเงินไม่พอใช้จ่าย.....	4.01	0.81	3.90	0.85	-1.06
47. อิทธิพลทางการเมืองท้องถิ่น.....	3.99	0.88	3.87	0.94	-1.02
48. สภาพชุมชนที่นักเรียนอยู่อาศัย.....	3.71	1.00	3.60	0.98	-0.83
49. สิ่งแวดล้อมในสังคมที่มีบุคคลประพฤติคนเสเพล เกเรอันธพาล	4.05	0.88	4.03	0.91	-0.23
50. การลอกเลียนแบบบุคคลที่ชื่นชอบ.....	3.97	0.86	3.99	0.90	0.18
51. ผู้ใหญ่ประพฤติคนเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี เด็กวัยรุ่นเอาอย่างผู้ใหญ่	3.97	0.96	3.86	0.94	-0.94
52. ได้รับการปลูกฝังแนวคิดที่ไม่ถูกต้องจากสังคม.....	4.07	0.92	3.93	0.94	-1.16
53. อิทธิพลของวัฒนธรรมที่เด็กเลียนแบบจากสื่อมวลชนต่างๆ.....	3.89	0.97	3.84	0.97	-0.41
54. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในชุมชน.....	4.20	0.77	4.17	0.82	-0.33
55. ดั้งเก็งดั้งกลุ่มที่มีอิทธิพล.....	3.96	1.03	3.99	1.00	0.24
56. ได้รับการชักนำจากเพื่อนรุ่นพี่ในทางที่ไม่เหมาะสม.....	2.69	1.08	2.77	1.02	0.55
57. การรับรู้ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมจากสื่อต่าง ๆ.....	3.97	0.89	3.99	0.90	0.18
58. ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้เด็ก อยากรู้ อยากเห็น และอยากลองแบบอย่างที่ไม่ดี.....	3.89	0.97	3.84	0.97	-0.41
59. การลอกเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงจากบทภาพยนตร์ แสดงของตัวละครที่ชื่นชอบในบทละคร การ์ตูน นิทาน นิยาย หรือหนังสือต่าง ๆ.....	4.07	0.92	3.93	0.94	-1.16
60. ความซับซ้อนในกลุ่มของสังคม.....	4.07	1.04	3.84	1.16	-1.59
รวมเฉลี่ย	4.04	0.83	3.87	0.90	-1.52

จากตาราง 18 พบว่า ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยรวมและรายชื่อไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน

ตาราง 19 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน

ลำดับ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน	จำนวน N = 105	ร้อยละ
1	ผู้ปกครองขาดจิตสำนึก และความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาพฤติกรรม.....	21	20.00
2	ไม่ได้รับการดูแล และเอาใจใส่ ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว.....	17	16.19
3	ทุกฝ่ายขาดความร่วมมือกันในการช่วยเหลือและแก้ไขอย่างจริงจัง.....	14	13.33
4	สิ่งแวดล้อมและสภาพทางสังคมที่ย่ำแย่.....	13	12.38
5	การนำเสนอตัวอย่างที่ไม่ดีของสื่อและสิ่งพิมพ์.....	12	11.43
6	การเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและเยาวชน.....	10	9.52
7	ผู้ปกครองสมัยใหม่ขาดความเข้าใจในการเลี้ยงดูบุตร.....	6	5.71
8	อ่อนเรื่องการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบ.....	5	4.76
9	การลงโทษที่ไม่เหมาะสมเมื่อเด็กและเยาวชนกระทำผิด.....	4	3.81
10	ระบบการลงโทษในสถานศึกษาถูกเปลี่ยนแปลงไป.....	3	2.86

จากตาราง 19 พบว่า ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นจำนวนมากที่สุด คือ ผู้ปกครองขาดจิตสำนึก และความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาพฤติกรรม รองลงมา ไม่ได้รับการดูแล และเอาใจใส่ ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว และทุกฝ่ายขาดความร่วมมือกันในการช่วยเหลือและแก้ไขอย่างจริงจัง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนชายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนชายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนชายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนชายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 แยกเป็น ผู้บริหาร 80 คน ครู 1,326 คน รวมกลุ่มประชากรทั้งสิ้น 1,406 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มประชากร คือ ผู้บริหาร ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนครู โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน ทำการสุ่มแบ่งชั้นตามสัดส่วน แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 412 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขึ้นเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรในโรงเรียนบ้านลำควน โรงเรียนบ้านโลกกลอย โรงเรียนบ้านหนองไม้งาม 2 โรงเรียนบ้านเสม็ด และโรงเรียนบ้านกระสังสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยทดสอบด้วย t-test ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ได้ค่าความเชื่อมั่น .9675

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามไปให้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วขอรับคืนด้วยตนเองจากโรงเรียนภายในระยะเวลาที่กำหนด แบบสอบถามส่งไปจำนวน 412 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาจำนวน 412 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำข้อมูลที่เก็บได้ไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง วิเคราะห์ด้วยค่า Independent Samples t-test กำหนดค่าสถิติที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน วิเคราะห์ด้วยค่า Independent Samples t-test กำหนดค่าสถิติที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุ

พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา และสาเหตุจากตัวนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง พบว่า มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า มีความคิดเห็นทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหาร และครูใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน มีความคิดเห็นจำนวนมากที่สุด คือ ผู้ปกครองขาดจิตสำนึก และความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาพฤติกรรม รองลงมา คือ ไม่ได้รับการดูแล และเอาใจใส่ ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว และทุกฝ่ายขาดความร่วมมือกันในการช่วยเหลือและแก้ไขอย่างจริงจัง

อภิปรายผล

จากการศึกษาสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยมีประเด็นที่ค้นพบที่น่าสนใจจะนำไปสู่ การวางแผนของผู้บริหาร และครู ในการหาแนวทางปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน และ กำหนดเป็นแนวทางการดำเนินการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ผู้วิจัย ได้อภิปรายผลดังนี้

1. จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สาเหตุจาก สภาพแวดล้อมทางสังคม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา และสาเหตุจากตัวนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป คำนิยม วัฒนธรรม การรับรู้ข่าวสาร การนำเสนอสื่อรูปแบบต่าง ๆ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สถานบริการที่มีอยู่ทั่วไป เขตที่อยู่อาศัย รวมถึงอิทธิพลทางการเมืองท้องถิ่น ซึ่งสิ่งเหล่านี้มี ผลกระทบโดยตรงต่อทัศนคติของกลุ่มวัยรุ่นให้เปลี่ยนแปลงไป กลุ่มวัยรุ่นมีลักษณะทางธรรมชาติ ที่พร้อมจะเอนเอียงอยู่แล้ว การเข้ากลุ่มเพื่อนจึงมีโอกาที่จะร่วมกันคิดสร้างวัฒนธรรมย่อยใน กลุ่มของตนเองขึ้นเพื่อสร้างจุดเด่นให้กับตัววัยรุ่นเอง (นันทยา คงประพันธ์. 2543 : 17) วัยรุ่น หลายคนแยกตัวมาที่บ้าน จากครอบครัว เนื่องจากเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง เช่น เพื่อเข้ามาเรียน หนังสือและต้องมาพักอาศัยตามหอพักที่เปิดให้บริการแก่นักเรียน ทำให้มีอิสระในการใช้ชีวิต และ ใช้ชีวิตส่วนใหญ่กับเพื่อน สอดคล้องกับ สุรศักดิ์ คติพงษ์ธาดา (2548 : 57) กล่าวไว้ว่า สภาพสังคม ของชุมชนก็มีส่วนที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนออกกลางคัน ไม่ว่าจะปัญหาเด็กวัยรุ่นมั่วสุมกัน เป็นประจำ การได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมภายนอก และไม่มีแบบอย่างที่ดีในชุมชน ระดับ การศึกษาของคนส่วนใหญ่ในชุมชนหรือชุมชนไม่มีกิจกรรมพัฒนาเยาวชน เช่น การฝึกอบรม อาชีพ การแข่งขันกีฬา หรือกลุ่มอาสาพัฒนา นอกจากนี้สภาพแวดล้อมในชุมชน เช่น กลิ่น เสียง ฝุ่นรบกวน ความพอเพียงของบริการด้านสาธารณสุขไปไกล ในชุมชนมีสถานเริงรมย์ หรือร้านจำหน่าย สุรา บุหรี่ ตลอดทั้งคนในชุมชนมีการมั่วสุมกับการพนันและยาเสพติด ปัจจัยเหล่านี้สามารถซึมซับ เข้าไปในจิตใจของนักเรียนได้ทีละน้อยจนเห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดา

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง พบว่า มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว มีสาเหตุมาจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ในชุมชนประเพณีคนเสเพล เกเรอันธพาล การลอกเลียนแบบบุคคลที่ชื่นชอบ หรือการรับรู้ข้อมูลที่ ไม่เหมาะสมจากสื่อต่าง ๆ และได้รับการปลูกฝังแนวคิดที่ไม่ถูกต้องจากสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา (2529 : 668 - 674) กล่าวไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ อารยธรรมตะวันตก สถานบริการ สื่อ เทคโนโลยี และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลทำให้จิตใจแข็งแกร่ง สร้างค่านิยมที่ผิดๆ นิยมความรุนแรงมากกว่าสันติวิธีจนกลายเป็นปัญหาเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับ นันทยา คงประพันธ์ (2543 : 22) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นที่เข้าร่วมกลุ่ม ถ้าถูกชักชวนให้ไปเที่ยว ให้ไปรู้จักสถานบริการ หรือ การชักชวนให้ทำกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีการถ่ายทอดทัศนคติ ค่านิยมของกลุ่มอันเป็นกระบวนการทางสังคมของกลุ่มที่พบในหมู่วัยรุ่น เพื่อให้สืบทอดลักษณะกลุ่มต่อไปเป็นทอด ๆ ดังนั้น โอกาสที่วัยรุ่นจะได้รับอิทธิพลของกลุ่มจึงมีค่อนข้างสูง เพราะถ้าวัยรุ่นมีการปฏิบัติมีค่านิยม และทัศนคติที่ต่างออกไปอาจถูกปฏิเสธจากกลุ่มอย่างแน่นอน วัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า มีความคิดเห็นทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร และครู เห็นว่าสาเหตุทั้ง 4 ด้านมีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน อาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมของนักเรียนขึ้นอยู่กับกรอบมโนธรรมของบิดามารดา การไม่ยอมรับความเป็นตัวตนของนักเรียนเอง การเกิดความชินชาของครูกับพฤติกรรมไร้วินัยของนักเรียน และการซึมซับแบบอย่างที่ไม่ดีในสังคมเข้าไปในจิตใจของนักเรียน ได้ทีละน้อยจนเห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดาซึ่งสอดคล้องกับ ธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม (2547 : 79-81) ได้กล่าวไว้ว่า ครอบครัวยุคใหม่เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดที่ทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว เพื่อถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมประเพณีที่ค้ำจุนต่าง ๆ ค่านิยมที่ถูกต้อง สร้างทัศนคติในทางที่ดี ตลอดจนอุปนิสัยต่าง ๆ แก่สมาชิกในครอบครัว อันเป็นพื้นฐานที่ดีต่อการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต การเลี้ยงดูแบบตามใจทำให้ไม่มีการแนะแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสม ทำให้เด็กบางคนก้าวร้าว ไม่เชื่อฟังใคร เอาแต่ใจตัวเอง ขัดใจไม่ได้ และยังคงอยู่ในวัยที่ให้ความสำคัญ

กับเพื่อน เพราะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อเป็นพัฒนาการทางสังคมตามธรรมชาติของวัยรุ่น
เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก อาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่นมีเวลาส่วนมากอยู่ที่โรงเรียนกับเพื่อนวัย
เดียวกัน วัยรุ่นหลายคนที่ยกตัวมาจากบ้าน จากครอบครัวเนื่องจากเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งทำให้มี
อิสระในการใช้ชีวิตและแสดงออกโดยไม่สนใจใคร ซึ่งอาจขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีและ
วัฒนธรรมของสังคมไทย

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร และครูในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุ
พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน มีความคิดเห็นจำนวนมากที่สุด คือ ผู้ปกครองขาดจิตสำนึกและ
ความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาพฤติกรรม รองลงมา ไม่ได้รับการดูแล และเอาใจใส่ ขาดความ
รักความอบอุ่นจากครอบครัว และทุกฝ่ายขาดความร่วมมือกันในการช่วยเหลือและแก้ไขอย่าง
จริงจัง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น เริ่มตั้งแต่
การให้การอบรมเลี้ยงดูตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยรุ่นจำนวนสมาชิกครอบครัวมีมากเกินไปทำให้การ
เอาใจใส่ดูแลไม่ทั่วถึง ผู้ปกครองอาจจะไม่มีเวลาคิดถึงเรื่องการแก้ปัญหาพฤติกรรมของสมาชิก
ในครอบครัวเพราะต้องใช้เวลาในการทำงานเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว บางครอบครัว
พ่อแม่อาจมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีอยู่แล้วจึงไม่ใส่ใจ ไม่ให้ความสำคัญ
ไม่รับผิดชอบ และไม่สนใจที่จะแก้ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน หรืออีกเหตุผลหนึ่งคือ
ผู้ปกครองคิดว่าพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนไม่ถึงเป็นปัญหารุนแรงอะไรจึงไม่สนใจแก้ไข
พฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ ธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม (2547 : 79) ได้กล่าวไว้ว่า สถานภาพครอบครัว
ส่วนใหญ่จะพบว่าครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างมีผลให้วัยรุ่นไปเที่ยวสถานบริการเพราะต้องการเป็นที่
ยอมรับของเพื่อน และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจทำให้ไม่มีการแนะนำแนวทางที่ถูกต้องและ
เหมาะสม ทำให้เด็กเป็นคนก้าวร้าว ไม่เชื่อฟัง มีลักษณะเอาแต่ใจตัว ขัดใจไม่ได้ ดังนั้นจึง
มักไม่เชื่อฟังพ่อแม่ หรือผู้ใหญ่ตักเตือน และยังคงอยู่ในวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อน จึงมักจะชักชวน
กันออกไปเที่ยวอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิราพร เชาว์ประยูร (2530 : 68)
พบว่าในปัจจุบันความจำเป็นทางเศรษฐกิจของครอบครัว บิดามารดาต้องออกไปประกอบอาชีพ
นอกบ้าน ทำให้ไม่มีโอกาสพบปะพูดคุยและอบรมสั่งสอนลูก เด็กจะรู้สึกว่าเหว่ ขาดความอบอุ่น
ทางใจ จึงต้องแสวงหาความอบอุ่นทางใจนอกบ้าน การที่บิดามารดาและบุตรมีเวลาพบกันน้อยนี้
วัยรุ่นจะมีปัญหาและประพฤติดีได้ง่าย เพราะกว่าพ่อแม่จะรู้ว่าบุตรของตนมีปัญหาที่อยากที่จะ
แก้ไขเสียแล้ว และสอดคล้องกับ ปรีชา คัมภีร์ปภรณ์ (2542 : 61) กล่าวไว้ว่า การอบรมเลี้ยงดู
แบบตามใจ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือทอดทิ้งบุตร หมายถึง
การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่สนใจอบรมเลี้ยงดูบุตร ปล่อยให้เด็กทำตามใจ ไม่มีการแนะนำแนวทาง

ที่ถูกต้องและเหมาะสม ทำให้เด็กเป็นคนก้าวร้าว ชอบทะเลาะเบาะแว้ง ไม่เชื่อฟังใคร มีอารมณ์ไม่มั่นคง เด็กมักแสดงอาการเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่นอยู่เสมอเพราะเด็กขาดความรักความอบอุ่นและความสนใจจากพ่อแม่ และการอบรมเลี้ยงดูแบบทุนอมนามากเกินไป เป็นลักษณะการปกป้อง คุณแลบุตรคล้ายกับว่าบุตรนั้นเป็นเด็กอยู่ตลอดเวลา จะคอยให้ความช่วยเหลือหรือแนะนำหรือทำให้เองจนเด็กไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ เด็กจะมีลักษณะเอาแต่ใจตัว ขัดใจไม่ได้ ไม่มีความคิดริเริ่มคอยฟังผู้อื่นอยู่เสมอ แก้ปัญหาหรือทำอะไรด้วยตนเองไม่ได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะทั่วไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากตัวนักเรียน คือ ควรส่งเสริมนักเรียนให้มีความมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง ใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง มีวินัย มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามหลักวิถีไทยภายใต้ระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เลือกปฏิบัติกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดให้ตามความรู้ความสามารถและความสมัครใจของตนเอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างมีความสุข เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ขอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว คือ ทำความเข้าใจกับผู้ปกครองในการให้การสนับสนุนร่วมมือกับผู้บริหาร ครู ชุมชน องค์กร และหน่วยงานต่างๆ หาแนวทางการดำเนินการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างจริงจัง เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เหมาะสม เป็นที่ปรึกษาและให้ความรักความอบอุ่นแก่สมาชิกในครอบครัว ให้คำแนะนำและตักเตือนด้านพฤติกรรมแก่สมาชิกในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ ปฏิบัติตนและส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวดำรงชีวิตตามหลักวิถีไทยภายใต้ระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา คือ ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้จัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัยผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมสนับสนุนจัดการอบรมคุณธรรม จริยธรรมและวินัยผู้เรียน ส่งเสริมสนับสนุนการทำงานแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียน ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างหลากหลายตามความสนใจ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดประชุมผู้ปกครองเป็นระยะ ๆ จัดอบรมครูให้ความรู้เรื่องการแนะแนวให้คำปรึกษา และส่งเสริมสนับสนุนและบริหารงานในระบอบประชาธิปไตย ครูผู้สอน จัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัยผู้เรียนเสนอต่อผู้บริหาร และดำเนินการอย่างเป็นระบบ จัดการอบรมคุณธรรม จริยธรรม วินัยผู้เรียน และมีการติดตามวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้เรียนทำงานแบบมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ตามโอกาสอย่างเหมาะสม จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างหลากหลายตามความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียน จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ พบปะ/ประชุมผู้ปกครองเป็นระยะๆ เพื่อรับทราบและรายงานพฤติกรรมผู้เรียนให้ทราบ และหาแนวทางป้องกันหรือส่งเสริมได้อย่างถูกวิธี เข้ารับการอบรมและปรับเปลี่ยนทัศนคติ เทคนิควิธีในเรื่องการแนะแนวให้คำปรึกษา และอยู่ร่วมกันภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อเป็นพื้นฐานในการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์นำไปสู่การอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านสาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม คือ การสนับสนุนร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร และหน่วยงานต่างๆ ในการหาแนวทางและวางแผนการดำเนินการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างจริงจัง ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เหมาะสม รัฐควรมีมาตรการควบคุมการนำเสนอสื่อต่าง ๆ ในรูปแบบที่เหมาะสม และประชาสัมพันธ์โดยอาจใช้บุคคลที่เป็นที่ชื่นชอบของวัยรุ่นเป็นตัวอย่างเพื่อให้เกิดการเลียนแบบและสร้างทัศนคติที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต จัดหาบริการและสถานที่สำหรับนันทนาการหรือการพักผ่อน มีมาตรการทั้งการป้องกันและปราบปรามพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างเข้มงวด

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยศึกษากับบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมด คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรต่างๆ ทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

2.2 ควรมีการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.3 ควรมีการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ หรือขยายพื้นที่เป็นระดับภาค และระดับประเทศต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองสุขศึกษา. (2542). แนวทางการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามสุขบัญญัติแห่งชาติใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- กันยา สุวรรณแสง. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น(1997).
- กานดา อมรเพชรกุล. (2540). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานปกครองนักเรียนในโรงเรียน
วัดโนนทัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (วิจัยและพัฒนา
การศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย.
- จิราพร เชาว์ประยูร. (2530). วัยรุ่นกับคิสิกส์ : ทัศนคติของกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มวิชาชีพ
ที่เกี่ยวข้อง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมสงเคราะห์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชาติ สามารถกุล. (2550). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4. วิทยานิพนธ์
ศ.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ถนัด ไบยา. (2544). องค์การทางสังคมและพัฒนาการความเป็นประชาคมตำบล : กรณีศึกษา
ตำบลเมืองจันท์ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดน่าน. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2541). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยศรีปทุม.
หน้า 221.
- ทองจันทร์ สังขเสนากุล. (2550). บทบาทของครูในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ทิสนา แคมมณี. (2541). การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : สมชายการพิมพ์.
- ธนูศิลป์ ดวงแก้วงาม ศ.ต.ท. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่น
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา).
บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- นลินี สุภกรโกศย์. (2546). การศึกษาทัศนวิสัยของวัยรุ่นชายต่อพฤติกรรมกาที่เกี่ยวข้องสถานบริการติสโก้เซค
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- นันทยา คงประพันธ์. (2543). การศึกษาพฤติกรรมและสาเหตุของการเกี่ยวข้องกับ
ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินท์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประเทือง ภูมิภัทราคม. (2540). การปรับพฤติกรรม : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.
- ประคอง วรรณสูตร. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ประสาร ทิพย์ชารา. (2533). พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. บุรีรัมย์ :
สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปรีชา คัมภีรปกรณ. (2542). พฤติกรรมวัยรุ่นที่เป็นปัญหา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปรีชา วิทลโค. (2540). จิตวิทยากับพฤติกรรมวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พรรณทิพย์ สิริวรรณบุศย์. (2549). จิตวิทยาครอบครัว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก. (2539). วินัยเรื่องที่ใหญ่กว่าที่คิด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พระราชวรมนี. (2541). มองอเมริกันแก้ปัญหาไทย. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- พิบูล สีหาพงษ์. (2546, มิถุนายน). "วัฒนธรรมสภาพแวดล้อมและค่านิยมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
ความดีและความสุขของผู้เรียน," วารสารวิชาการ. 6(6) : 25.
- พิสิทธิ์ พานนท์. (2544). การศึกษาวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และ
นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์
ก.ม. (สาขาการบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และคนอื่น ๆ. (2541). คู่มือมนุษย์. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา.
- . (2544). ความรู้คู่คุณธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2529). เอกสารสอนชุดวิชาจริยศึกษา (หน่วยที่ 1-5). นนทบุรี :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- (2545). สถาบันที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มะลิวัลย์ เฟื่องประโคน. (2548). พฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารและขวัญในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- มันจนา ไทยแท้. (2550). กระบวนการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ปทุมธานี. ค้นเมื่อ 11 มิถุนายน 2552. จาก <http://www.vcharkarn.com/vservice/showkratoo.php?Pid=3651>.
- มาฆฤกษ์ ชัยเจริญ. (2543). พฤติกรรมการเปิดรับและความคิดเห็นของผู้ชมโทรทัศน์ ที่มีต่อ “รายงาน เหตุบ้านการเมือง”. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- มาลัยวัลย์ วงศ์ใหญ่ และคณะ. (2550). การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตต์ ปีการศึกษา 2550. ค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2552. จาก <http://202.143.168.214/uttvc/malaiwan/test01.htm>
- รังสรรค์ แสงสุข และคนอื่นๆ. (2544). ความรู้คู่คุณธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2544). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วิชัย กฤษกลาง. (2546). การศึกษาปัญหาของปัจจัยแวดล้อมในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2540). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วินิรณี ทักษะเทพ. (2549). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. บุรีรัมย์ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วิสิทธิ์ คลังสิน. (2539). การศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียน/นักศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม. (การบริหารอาชีวศึกษา) กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. อัดสำเนา.

- ศรีวรรณ เจียรวัฒน์ชัย. (2539). “บทบาทของครอบครัวกับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด
ในเด็กและเยาวชน,” รวมบทความอวทยานิพนธ์ ปี 2539-2542. กรุงเทพฯ :
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2543). พฤติกรรมกับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : อักษรภาพพิมพ์.
- สรายุทธ เสถารักษ์. (2544). เจตคติผู้บริหารสถานศึกษาและครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. (2545). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2545.
บุรีรัมย์ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนนักศึกษา พุทธศักราช 2543. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2535). รายงานผลการวิจัย การออกกลางคันของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2540). รายงานผลการวิจัย การออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. (2548). แผนปฏิบัติราชการปีงบประมาณ 2548.
บุรีรัมย์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.
- สิทธิ์ คำวรรณ. (2541). บทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา).
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพัตรา สุภาพ. (2540). สังคมวัฒนธรรมไทย ค่านิยม : ครอบครัว : ศาสนา : ประเพณี.
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรศักดิ์ คดีพงษ์ศาดา. (2548). ความคิดเห็นของครูต่อการออกกลางคันของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ค่านสุภาการพิมพ์.

- สุวรรณา เวชมานิตกุล. (2543). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขวัญในการปฏิบัติงานกับ พฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูสายผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). สกลนคร : สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- อรุณี สาทรพิทักษ์. (2553). แนวทางการพัฒนาคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเสถียร จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- Bandura, A. (1977). **Social Learning Theory**. England Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.
- Crawley, K.E. (1983, March). "Teacher and Student Perceptions with Regard to Classroom Condition, Procedures, and Student Behavior in Classes of Teachers Trained in Assertive Discipline Methods." **Dissertation Abstracts International**. 43 : 2840-A.
- Enciso, R.P. (2000). "Perceptions of Student Discipline : Viewpoints of Student, Teacher, and Administrators." **Masters Abstracts International**. 39 : 04.
- Hall, D.R. (1999). "Teacher Absenteeism : Its Relationship to Student Attendance, Student Discipline, and Student Productivity." **Dissertations Abstracts International**. 59 : 12A.
- Hoban, A.E. (1997). "The Effects of Prosocial Skills Training on Students with Discipline Problems." **Masters Abstracts International**. 36 : 01.
- Kagan, J. & Segal, J. (1992). **Psychology and Introduction**. New York : Harcourt Brace Jovanovich, Inc.
- Nardone, M.J. (1982, October). "A Comprehensive Group Treatment to Teach Self – Control to Impulsive/Aggressive Boys." **Dissertation Abstracts International**. 43(4) : 1251B.
- Pentz, M.A.W. (1980). "Assertion Training and Effects on Unassertive and Aggressive Adolescents." **Journal of Counselling Psychology**. 27(1) : 76-83.
- Rogers, E.M. (1972). **Communication Strategies for Family Planning**. New York : The Free Press.
- Sanders, K. (2001). "An Investigation of the Relationships among Locus of Control, Self Reported Behaviors and Discipline Referrals among Ninth Grade Students." **Dissertation Abstracts International**. 62 : 06A.

Zimbardo, P.G. & Gerrig, R.J. (1996). **Psychology and Life**. 4th ed. New York :
Harper Collins College Publishers.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๑๒๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุวรรณ ภาณี

ด้วย นางสาวศุภมา คาศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต ๒ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริราณี จุฑาปะมา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ตะอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๑๒๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณกัญญาภรณ์ นุชวงษ์

ด้วย นางสาวสกุณา คาศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาวิทยาลัย เขต ๒ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริวดี จุฑาปะมา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๕ ๖๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๗๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๗๕๗

ที่ ศษ ๐๕๕๕.๑๑/ว ๑๒๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง บ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุนันทา พวงไพบลีย์

ด้วย นางสาวศกุนา คาศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาวิทยาลัย เขต ๒ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริราณี จุฑาปะมา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ตะอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศบ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาวิทยาลัย เขต ๒

ด้วย นางสาวศุภมา คาศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาวิทยาลัย เขต ๒ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริราณี จุโฑปะมา เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวศุภมา คาศรี ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙๒ ๓๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐๕๔๖๐ ๑๖๑๖ คอย ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๕๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศบ 04083/2406

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุรริรัมย์ เขต 2
อำเภอประโคนชัย จังหวัดนุรริรัมย์ 31140

10 มิถุนายน 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน

ด้วย นางสาวสุกมา คาศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนุรริรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สาเหตุ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตั้งกััดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุรริรัมย์ เขต 2 มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่องานวิจัยดังกล่าว

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุรริรัมย์ เขต 2 พิจารณาแล้วเห็นว่าการทำงานวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ ต่อสถานศึกษาโดยภาพรวม ขอให้ท่านให้ความสะดวกในการดำเนินงานซึ่งผู้วิจัยจะเข้าติดต่อและประสานงาน ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายไศธร บุญเลิศ)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุรริรัมย์ เขต 2

กลุ่มอำนวยการ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

โทร. 0 4467 1094

มหาวิทยาลัยสุโขทัยวิทยา
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ต้องการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ข้อมูลที่ได้จะถือเป็นความลับ การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของท่านแต่อย่างใด กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่นำไปสู่การหาแนวทางป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าหัวข้อตามความเป็นจริง

1. สถานภาพ

() ผู้บริหาร

() ครู

2. ขนาดของโรงเรียน

() โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป

() โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 – 300 คน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นน้อยที่สุด

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สาเหตุจากตัวนักเรียน					
1. มีความไม่สมบูรณ์ของร่างกาย เด็กมีร่างกายผิดปกติ					
2. มีความเจ็บป่วย มีสุขภาพอ่อนแอ มีโรคประจำตัว					
3. มีรูปร่าง หน้าตา ไม่หล่อ ไม่สวย จากลักษณะทางพันธุกรรม					
4. มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยหนุ่มสาวอย่างรวดเร็ว					
5. ต้องการการยอมรับและตอบสนองจากสังคมอย่างสูง					
6. ขาดความสามารถในการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน					
7. ต้องการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองอย่างจริงจัง					
8. มีพฤติกรรมก้าวร้าวแสดงออกอย่างไม่เหมาะสม					
9. ขาดกำลังใจและความกระตือรือร้นในการดำเนินชีวิต					
10. มีความอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ					
11. มีความคิดหมกมุ่นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ทำให้อารมณ์แปรปรวน					
12. ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง					
13. มีความกระวนกระวายใจต่อคำพูดที่กล่าวออกไป					
14. ต้องการความเป็นอิสระ สนุกสนาน เพลิดเพลิน					
15. มีอุดมคติสูง ต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สาเหตุจากสภาพทางครอบครัว					
16. บิดามารดาขัดแย้งไม่ลงรอยกัน					
17. บิดามารดาแยกทางกัน					
18. บิดามารดามีคู่สมรสหลายคน					
19. บิดา/มารดาตี้มหน้า					
20. บิดา/มารดาเป็นนักการพนัน					
21. บิดา/มารดาไม่มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอน					
22. ในบ้านมีสมาชิกมากเกินไปหรือน้อยเกินไป					
23. นักเรียนเป็นลูกคนกลาง					
24. บิดามารดาร์ักลูกไม่เท่ากัน					
25. ฐานะทางครอบครัว					
26. ครอบครัวปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ตามใจตัวเอง					
27. บิดามารดาไปประกอบอาชีพที่ถิ่นฐานอื่น					
28. นักเรียนมาจากครอบครัวที่เข้มงวดหรือปล่อยให้เลยเถิดเกินไป					
29. การเลียนแบบพฤติกรรมที่หยาบคายของบิดามารดาหรือสมาชิกในครอบครัว					
30. นักเรียนเรียนหนังสือและประกอบอาชีพนอกเวลาเรียนด้วย					
สาเหตุจากสภาพในสถานศึกษา					
31. สภาพภูมิทัศน์ของโรงเรียนที่กระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว					
32. สภาพภูมิอากาศในห้องเรียนร้อนอบอ้าว					
33. แสงสว่างในห้องเรียนมีไม่เพียงพอ					
34. การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนไม่เหมาะสม					
35. การจัดที่นั่งของนักเรียนในชั้นเรียนไม่เหมาะสม					
36. กระบวนการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน					
37. ความเข้มงวดของครูผู้สอน					
38. ครูปล่อยให้เลยเถิดต่อหน้าที่ ไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่นักเรียน					
39. ภาระงานที่ครูมอบหมายให้ยุ่งยากซับซ้อน ใ้เวลาน้อย					
40. การย้ายโรงเรียน หรือการย้ายที่เรียนใหม่					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
41. การเผชิญหน้ากับครูที่ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้					
42. ครูทำโทษนักเรียนอย่างรุนแรง เช่น เข็มขัด ตี ดุ คำ ประจาน อย่างรุนแรง					
43. นักเรียนเลือกคบเพื่อนที่มีนิสัยและพฤติกรรมก้าวร้าว					
44. กฎระเบียบในโรงเรียนเคร่งครัดเกินไป					
45. อิทธิพลกลุ่มเพื่อนที่มีความประพฤติดีเสียหยาและคลุกคลีด้วยการ ทำกิจกรรมร่วมกัน					
สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม					
46. ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ การเงินไม่พอใช้จ่าย					
47. อิทธิพลทางการเมืองท้องถิ่น					
48. สภาพชุมชนที่นักเรียนอยู่อาศัยเป็นแหล่งแออัด สกปรก หรือ ใกล้สถานเริงรมย์					
49. สิ่งแวดล้อมในสังคมที่มีบุคคลประพฤติดินเสเพล เกเร อันธพาล					
50. การลอกเลียนแบบบุคคลที่ชื่นชอบ					
51. ผู้ใหญ่ประพฤติดินเป็นตัวอย่างไม่ดี เด็กวัยรุ่นเอาอย่างผู้ใหญ่					
52. ได้รับการปลูกฝังแนวคิดที่ไม่ถูกต้องจากสังคม					
53. อิทธิพลของวัฒนธรรมที่เด็กเลียนแบบจากสื่อมวลชนต่าง ๆ					
54. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในชุมชน					
55. ดั้งเก็งดั้งกลุ่มที่มีอิทธิพล					
56. ได้รับการชักนำจากเพื่อนรุ่นพี่ในทางที่ไม่เหมาะสม					
57. การรับรู้ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมจากสื่อต่าง ๆ					
58. ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เด็กอยากรู้ อยากเห็น และอยากลองแบบอย่างที่ไม่ดี					
59. การลอกเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงจากบทบาทการแสดง ของตัวละครที่ชื่นชอบในบทละคร การ์ตูน นิทาน นิยาย หรือหนังสือ ต่าง ๆ					
60. ความซับซ้อนในกลุ่มของสังคม					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมก้าวร้าว
ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
บุรีรัมย์ เขต 2

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ค

คำอำนาจจำแนกแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 22 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก
25	ฐานะทางครอบครัว	25.576
26	ครอบครัวปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ตามใจตัวเอง	17.857
27	บิดามารดาไปประกอบอาชีพที่ถิ่นฐานอื่น	16.273
28	นักเรียนมาจากครอบครัวที่เข้มงวดหรือปล่อยปละละเลยจนเกินไป	14.507
29	การเลียนแบบพฤติกรรมที่หยาบคายของบิดามารดาหรือสมาชิกในครอบครัว	17.078
30	นักเรียนเรียนหนังสือและประกอบอาชีพนอกเวลาเรียนด้วย	15.400
สาเหตุจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา		
31	สภาพภูมิทัศน์ของ โรงเรียนที่กระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว	16.600
32	สภาพภูมิอากาศในห้องเรียนร้อนอบอ้าว	16.274
33	แสงสว่างในห้องเรียนมีไม่เพียงพอ	19.742
34	การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน ไม่เหมาะสม	18.045
35	การจัดที่นั่งของนักเรียนในชั้นเรียน ไม่เหมาะสม	17.629
36	กระบวนการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน	20.016
37	ความเข้มงวดของครูผู้สอน	21.000
38	ครูปล่อยปละละเลยต่อหน้าที่ ไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่นักเรียน	18.293
39	ภาระงานที่ครูมอบหมายให้ยุ่งยากซับซ้อน ให้เวลาน้อย	15.382
40	การย้ายโรงเรียน หรือการย้ายที่เรียนใหม่	25.527
41	การเผชิญหน้ากับครูที่ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้	15.299
42	ครูทำโทษนักเรียนอย่างรุนแรง เช่น เข็มขัด ตี ดุ คำ ประจานอย่างรุนแรง	27.721
43	นักเรียนเลือกคบเพื่อนที่มีนิสัยและพฤติกรรมก้าวร้าว	17.718
44	กฎระเบียบใน โรงเรียนเคร่งครัดเกินไป	20.402
45	อิทธิพลกลุ่มเพื่อนที่มีความประพฤตินิสัยและคลุกคลีด้วยการทำกิจกรรมร่วมกัน	25.007
สาเหตุจากสภาพแวดล้อมทางสังคม		
46	ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ การเงินไม่พอใช้จ่าย	31.553
47	อิทธิพลทางการเมืองท้องถิ่น	31.650

ตาราง 22 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก
48	สภาพชุมชนที่นักเรียนอยู่อาศัยเป็นแหล่งแออัด สกปรก หรือใกล้สถานเริงรมย์	25.536
49	สิ่งแวดล้อมในสังคมที่มีบุคคลประพฤติตนเสเพล เกเร อันธพาล	29.669
50	การลอกเลียนแบบบุคคลที่ชื่นชอบ	39.072
51	ผู้ใหญ่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี เด็กวัยรุ่นเอาอย่างผู้ใหญ่	31.831
52	ได้รับการปลูกฝังแนวคิดที่ไม่ถูกต้องจากสังคม	34.333
53	อิทธิพลของวัฒนธรรมที่เด็กเลียนแบบจากสื่อมวลชนต่าง ๆ	27.808
54	อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในชุมชน	32.998
55	ตั้งแก๊งตั้งกลุ่มที่มีอิทธิพล	25.755
56	ได้รับการชักนำจากเพื่อนที่ในทางที่ไม่เหมาะสม	17.718
57	การรับรู้ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมจากสื่อต่าง ๆ	32.998
58	ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เด็กอยากรู้ อยากเห็น และอยากลองแบบอย่างที่ไม่ดี	27.808
59	การลอกเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงจากบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบในบทละคร การ์ตูน นิทาน นิยาย หรือหนังสือต่าง ๆ	34.333
60	ความซับซ้อนในกลุ่มของสังคม	25.007

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0 N of Items = 60

Alpha = .9675

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
V1	204.6200	1222.6894	.6617	.9667
V2	204.7200	1226.4914	.6371	.9668
V3	207.2200	1219.6445	.6466	.9668
V4	203.0200	1235.3261	.5704	.9670
V5	202.8000	1232.8163	.6173	.9669
V6	203.4400	1217.3127	.7763	.9664
V7	203.3000	1228.6633	.5561	.9670
V8	202.8000	1247.6735	.4346	.9673
V9	203.2200	1233.7669	.5678	.9670
V10	202.7200	1251.7976	.3612	.9675
V11	202.9800	1217.6527	.6910	.9666
V12	203.0000	1228.6531	.5662	.9670
V13	203.1600	1225.5249	.5896	.9669
V14	202.9200	1231.7078	.6010	.9669
V15	203.1400	1226.6127	.6201	.9668
V16	202.5400	1257.4780	.3071	.9676
V17	203.6000	1245.5510	.4469	.9673
V18	204.2000	1228.7347	.6739	.9667
V19	203.8400	1220.3412	.7248	.9665
V20	203.3000	1234.2143	.5118	.9672
V21	202.6200	1246.0363	.4414	.9673
V22	202.5800	1252.4935	.3907	.9674

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
V23	202.7000	1237.0714	.1362	.6979
V24	203.2000	1243.5918	.4097	.9674
V25	203.2200	1212.2976	.8473	.9662
V26	203.7600	1206.8392	.7596	.9664
V27	204.5000	1231.4796	.5672	.9670
V28	204.5000	1229.9694	.5207	.9672
V29	204.4200	1230.9833	.5836	.9669
V30	204.7200	1238.2057	.4954	.9672
V31	204.5600	1229.5167	.6229	.9668
V32	204.5600	1233.8024	.5496	.9670
V33	204.1400	1227.9596	.6519	.9668
V34	203.9600	1238.2024	.4275	.9675
V35	203.7600	1224.8800	.5405	.9671
V36	204.0600	1235.6494	.5318	.9671
V37	203.9200	1233.2588	.5661	.9670
V38	204.1400	1220.7351	.6999	.9666
V39	204.3200	1220.3853	.6302	.9668
V40	203.0600	1222.2208	.6832	.9666
V41	204.4800	1235.9690	.4692	.9673
V42	203.3000	1240.3163	.4960	.9672
V43	204.2600	1243.9514	.3921	.9675
V44	203.6000	1215.3878	.7196	.9665

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
V45	202.9800	1225.4078	.6127	.9669
V46	202.9400	1234.3024	.6278	.9669
V47	202.8800	1230.8424	.6756	.9667
V48	203.2400	1224.8392	.6809	.9667
V49	202.9000	1226.0102	.7082	.9666
V50	202.7000	1242.5408	.5817	.9670
V51	202.9600	1231.4269	.6842	.9667
V52	202.8000	1243.3878	.5069	.9672
V53	203.0800	1229.2588	.6460	.9668
V54	202.9200	1250.1567	.3885	.9674
V55	202.9600	1234.4065	.5086	.9672
V56	204.2600	1243.9514	.3921	.9675
V57	202.9200	1250.1567	.3885	.9674
V58	203.0800	1229.2588	.6460	.9668
V59	202.8000	1243.3878	.5069	.9672
V60	202.9800	1225.4078	.6127	.9669

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0 N of Items = 60

Alpha = .9675

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสกุณา คาศรี
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 7 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2515
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 35 หมู่ที่ 15 บ้านโนนสวายน้อย ตำบลบุแกรง อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 35 หมู่ที่ 15 บ้านโนนสวายน้อย ตำบลบุแกรง อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู คศ.2 โรงเรียนวัดสำโรง
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	โรงเรียนวัดสำโรง หมู่ที่ 1 บ้านสำโรง ตำบลสำโรง อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2530 ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านขามศึกษาคาร อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2533 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2537 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาคุณกรรมศาสตร์ วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ พ.ศ. 2555 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์